

HANDBAL x-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - JUNI/JULI/AUGUSTUS 2015

DE PIVOT

HANDBALSHOP.BE

Kempa – Hummel – Mizuno indoor/running – Select - Dip'N Clean
McDavid – Derbystar- Stanno - Pixoff – Uhlsport – Molton

Kempa

Tack-shift en Grexit

Colofon

8e Jaargang nr.35
JUNI 2015
vhv@handbal.be
Handbal X-tra

Verschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer €2
V.U. David Van Dorpe
Dr. Vanderhoeydonckst. 48
3560 Lummen

Redactie

Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens

Medewerkers

Gerrit Vertommen
Marijn Peters
Katrien Debacker
Marc Dongleur

Foto

David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
(www.fotomakers.be)
Cederic Janssens
(www.osin-view.com)
Marcel Coppens
Eddy De Vlieger
Stijn Gijs

Coverfoto

Arber Qerimi zoekt Nathan
Bollaers tegen Griekenland
(foto: Stijn Gijs)

De Red Wolves hebben in Griekenland bibbergeld betaald, maar een ultiem doelpunt van Thomas Bolaers maakte het verschil tussen dolle vreugde en diepe ontgoocheling. Het dubbeltje viel voor de Belgen op de goede kant, en dat was deze keer toch dik verdiend. Voor de Grieken betekent het de exit. De Belgen mogen zich opmaken voor een barragewedstrijd tegen Finland, Turkije of Israël in april 2016. Daarvoor spelen de Red Wolves nog kwalificaties voor het WK2017 in Frankrijk. De loting is voorzien op 26 juni.

De doelmannen van de nationale ploeg deden van zich spreken. Jef Lettens wordt prof in Frankrijk, bij Saran, dat promoveerde naar ProD2. Nicholas Plessers verhuist van Gummersbach2 naar de ambitieuze reeksgenoot Schalksmuhle-Halver. Jens Lievens ten slotte zet een punt achter zijn internationale carrière bij de Red Wolves. Hij gaat, samen met Ruben Mathijs, terug naar de club waar het allemaal begon, HBC Izegem, dat begint aan het tijdperk na Filip Motte, die eind maart spijtig genoeg overleed.

Er is de laatste maanden wel wat veranderd bij de Vlaamse Handbalvereniging. Luc Tack is na 6 jaar geen voorzitter meer. Hij werd opgevolgd door de jonge en ambitieuze Wim Vos. "Bigger, More and Faster" is de dappere doelstelling van de nieuwe bestuursploeg. Ook Secretaris-Generaal David Van Dorpe zal de VHV na 10 jaar verlaten.

Na 19 jaar werden de dames van Initia Hasselt nog eens Belgisch kampioen. Meer nog, ze haalden de dubbel binnen. Op 18 seconden voor het einde van de tweede finalewedstrijd kon Initia het eigenlijk vergeten: 1-0 achter, en Fémina Visé had een doelpunt voorsprong én balbezit... Isabelle Bemelmans sleepte miraculeus verlengingen uit de brand, en de veer bij Visé was gebroken. Trainer Jo Smeets glunderde na de laatste wedstrijd, en ziet nog talent aankomen vanuit de beloften. Zou Initia weer vertrokken zijn voor een serie, zoals tussen 1987 en 1996, toen het 10 titels op rij haalde?

Bij de heren ging de titel naar United HC Tongeren, dat Hasselt ontroonde na een thriller in de Alverberg. Veel sfeer, spanning en verlengingen voor de belle van deze titelfinale, en ook een première: de wedstrijd was live te volgen op TV Limburg. De VRT verzorgde de captatie, maar kon niet live uitzenden door de Koningin Elisabethwedstrijd. TVL deelde in kosten en verkeeg de uitzendrechten. Niets dan enthousiaste reacties naderhand, wat mag doen verhoppen dat het niet bij één keer zal blijven.

Red Wolves of Czerwony Wilki?

Volgend jaar zal het 25 jaar geleden zijn dat Mariusz Kedziora (toen 25) aankwam in België. Hij was al enkele jaren profhandballer bij Chrobry Glogów, en hij had twee jaar deel uitgemaakt van de Poolse A ploeg en wilde er nog enkele jaren aanbreien in de Oostkantons. Bij Eupen groeide hij, samen met zijn landgenoot Zbigniew 'Binjo' Plechoc, uit tot één van de smaakmakers van de competitie. Bij zijn aankomst in België had Mariusz Kedziora twee peuters mee, Damian (~1987) en Bartosz (~1990). Samen zijn de broertjes een kwarteeuw later vaste waarden bij QubiQ Achilles Bocholt en bij de (Belgische) nationale ploeg.

Hoe zit het met jullie identiteit?

Bartosz: 'Wij zijn op en top Belg. Van Poolse afkomst weliswaar, maar we wonen hier al heel ons bewuste leven. We zijn in het Pools opgevoed, maar door de jaren heen zijn we meer en meer Duits beginnen spreken thuis, en nu is ons Pools eigenlijk al niet meer foutloos... We gaan ook minder en minder terug. Vroeger gingen we twee keer per jaar, maar nu onze grootouders er niet meer zijn gaan we nog om de twee of drie

jaar terug. We hebben uiteraard nog wel familie in Glogów. Onze neef Karol handbalt ook. Hij is overigens Pools kampioen Beachhandbal.'

Hoe herinneren jullie zich je vader als handballer?

Damian: 'We hebben uiteraard lang de kans gehad om hem aan het werk te zien. Hij heeft gespeeld tot hij de veertig voorbij was, in Raeren. Hij was een "killer". Hij was een linkerhoekspeeler met enorme shotvariatie. Maar hij kon het ook fijn afmaken hoor. Killer als het moest, showman als het kon. Ik herinner me een wedstrijd waar hij vijf strafwerpen na elkaar met een 'chabala' scoorde. Die doelman kon hem levend villen (lacht).'

Bartosz: 'We gingen ook altijd mee. Naar Kortrijk, naar Izegem, overall: we zijn groot geworden in sporthallen. We hebben legendarische wedstrijden meegemaakt. Zeker de derby's met Eynatten. Ik herinner me een kwartfinale van de beker. Eupen was toen top in tweede klasse, maar Eynatten was in de gloriejaren, begin deze eeuw, met spelers als Wudke en zo. Er kwamen twee verlengingen aan te pas voor Eupen plooide.'

Damian: 'De wedstrijden tegen HC Herstal waren in die tijd ook gespannen. De Bekerfinale in Charleroi in 1996. KTSV Eupen tegen Herstal, hebben we nog op video. De RTBF zond die toen Live uit. De Polen die in de Oostkantons gespeeld hebben hangen goed aan elkaar. Ze zien elkaar regelmatig. Papa doet nu voorlopig niets in het handbal. Hij is wel trainer geweest in Eupen, Raeren en Weiden (in Duitsland), maar sinds hij van werk veranderde heeft hij het te druk. Maar Krzyskow is trainer bij Schwarz-Rot Aachen, en Binjo Plechoc bij de dames van Eynatten. En onze papa was komen kijken naar België Griekenland samen met Jerzy Juralowicz.'

Was het evident dat jullie ook gingen handballen?

Damian: 'uiteindelijk wel. Maar ik herinner me wel dat ik geen zin had toen mijn papa me de eerste keer meenam naar een jeugdturnooi, in Kettenis. Ik was toen een jaar of vier en ik wilde echt niet. Ik was daar aan het huilen. Een jaar later heeft hij het nog eens geprobeerd, en toen was ik vertrokken. Ik heb tot mijn 16de bij Eupen gespeeld, dan ben ik naar Eynatten gegaan. Eupen was fijn, maar er was te weinig sportieve ambitie. Ik heb technisch veel geleerd van Mijn papa en Plechoc. Maar de Old School trainers in Eynatten, zoals Pim Rietbroek en Willy Kück zijn

ook heel sterk. Heel jammer dat het niet goed gaat met Willy Kück. Hij heeft een hersentumor... Die keuze om naar Eynatten te gaan was wel niet niks in de Oostkantons. Er is veel rivaliteit tussen Eynatten en Eupen, dus het was bijna een schandaal.'

Bartosz: 'Dat heb ik nooit gedaan. Ich bin kein Verräter. (lacht). Ik heb altijd bij Eupen gespeeld, 14 jaar lang. Het fijne was dat we altijd onderdog waren tegen Eynatten. We hebben bijna altijd verloren, maar toch niet áltijd.'

Veel clubs hengelden naar jullie, waarom kozen jullie voor Bocholt?

Bartosz: 'Voor het geld natuurlijk (lacht). Neen, Tongeren was ook serieus geïnteresseerd, maar Tongeren was al een gevestigde topclub, met sterke bezetting op mijn positie. Spelen is de beste training. Bij Tongeren was er zware concurrentie, en ik wilde veel spelgelegenheid. Bocholt is een gezellige club en heeft ook veel ambitie, en het leek ons de beste optie.'

Damian: 'Ik wilde vooral samenspelen met mijn broer. Hij voelt me heel goed aan. Ik heb de keuze dan aan hem gelaten. We hebben er intussen vier seizoenen opzitten bij Bocholt, met wisselende trainers. Eerst Robin Gielen, dan Pim Rietbroek, Stan Backus en nu Bart Lenders. We hebben al enkele trofeeën gewonnen, de Beneluxliga in 2013 en de beker in 2013 en 2015. Daar zijn we wel trots op. Dit jaar was het een beetje met

gemengde gevoelens. We haalden de Final4 van de BENE-League niet, en we speelden ook de play-off finale niet. Dat steekt wel wat. Net als de verloren finale tegen Hasselt verleden jaar. De blessure van Bartosz kwam ongelegen. Roel Valkenborgh heeft bijna in zijn eentje de bekerfinale gewonnen, maar aanvallend loopt het over het algemeen stroever zonder Bartosz.'

Internationaal

Damian: 'Ik heb bij de jeugd altijd meegedaan met de selecties. Bij de senioren was het in het begin niet evident met mijn werk bij de BKCP. Maar sinds Marc Dogleur met mijn werkgever, Roger Renardy, gesproken heeft is er veel veranderd. Ik ben er beide heel dankbaar voor. Ik moet nu zelfs geen vakantie meer nemen voor de Red Wolves, en mijn baas komt supporteren.'

Bartosz: 'Ik heb bij de jeugd voorrang gegeven aan mijn studies. Eerst deed ik mee als ik kon, een stage hier, een toernooi daar. Maar uiteindelijk vond ik het niet serieus van mezelf naar de andere spelers. Ik nam iemands plaats in bij de voorbereiding, maar als puntje bij paaltje kwam kon ik niet mee. Dan was het beter dat een jongen die zou spelen ook de voorbereiding deed. Nu probeer ik het maximaal te regelen met mijn werk. Ik kom graag naar de Red Wolves. Sommige mensen hebben het me afgeraden: het zal te veel belasting betekenen, je moet rusten! Maar ik ben net heel relax bij de Red Wolves. Er zijn evenwaardige spelers, dus er kan

doorgewisseld worden, er wordt gelet op rust, er is goeie omkadering. Ik kom ook meer aan bod als linkeropbouw, mijn favoriete positie, omdat we bij de Red Wolves uitgesproken spelverdelers hebben. Bij Bocholt speel ik zelf veel op midden.'

Stel dat er een aanbod komt als profspeler, is dat aan jullie besteed?

Damian: 'Zeg nooit nooit, maar ik vrees dat het voor mij te laat is. Ik ben 28.'

Bartosz: 'Ik denk dat het voor mij dan ook hoog tijd aan het worden is, maar ik zou het wel serieus overwegen.'

Volgen jullie bij voorbeeld het Poolse handbal?

Bartosz: 'Vanop een afstand. Ik ben er niet obsessief mee bezig. Duels tussen Kielce en Plock zijn interessant. Wij volgen wel van heel nabij de Bundesliga. Elke week kijken we wel een wedstrijd op TV, en ook tweede Bundesliga kennen we door en door.'

Zien jullie jezelf nog spelen met jullie vader als trainer?

Damian: 'Het zou wel leuk zijn, al denk ik dat het moeilijk is, ook voor de groep. Of toch minstens niet zo comfortabel. En Mariusz heeft het handbal voorlopig opzij gezet.'

Bartosz: 'We gaan dat doen als we fin de carrière zijn. Samen bij Eupen, veel plezier maken!'

Handbal en Media

MONET-TIME

Paul Monet komt niet uit de lucht gevallen. Hij gaat al vele jaren mee in het handbal. Als speler maakte hij eerst de linkerhoek onveilig bij enkele obscure Luikse clubjes die intussen tot het verleden behoren. Hij werd op jonge leeftijd scheidsrechter, daarna hielp hij mee bij de organisatie van het C-WK in 1982, en vervolgens werd hij correspondent voor La Meuse. Hij staat inmiddels reeds meer dan 30 jaar garant voor de handbalverslaggeving uit de Luikse regio bij die krant. Nu hij met pensioen gaat bij de Provincie Luik kan hij zich nog meer toeleggen op de handbalsport, en als opwarmertje ging hij, op eigen kosten, naar Griekenland om de kwalificatie van de Red Wolves van nabij mee te maken. Als hij een handje kan toesteken zal hij het niet laten. Zo kwam hij succesvol tussen om het examenrooster van Arber Qerimi aan te passen aan het programma van de Red Wolves. Tijd voor een koekje van eigen deeg: de interviewer geïnterviewd!

Paul, je draagt de handbalsport duidelijk een warm hart toe

Monet: 'Uiteraard. Handbal is een prachtige sport, ik ben er al mijn hele leven mee bezig. Maar als

journalist ben ik natuurlijk neutraal, als het goed is, is het goed en als het slecht is zeg ik dat ook. Ik was geen grote held op het veld, en daarom ben ik na verloop van tijd scheidsrechter geworden. Ik was de eerste jeugdscheidsrechter, eind de jaren '60. Ik was nog geen 16. Ik heb met verschillende partners gefloten: met de vader van Yves Vancosen, met Dieudonné Viatour, met Robert Vandenbroucke... Ik heb toch een Bekerfinale mogen fluiten in mijn carrière, daar ben ik fier op. Ik heb ook kritiek gekregen hoor. Ik herinner me nog een kwartfinale van de Beker tussen Mechelen en Flémalle, waar Mechelen won, en ik achteraf kop van Jut was bij Flémalle. Ik heb er uiteindelijk een punt achter gezet om me volledig te kunnen bezighouden met de organisatie van het C-WK in 1982. Piet Moons had de leiding, ik deed een aantal zaken voor de Waalse kant. Dat was een hele onderneming. We speelden de finale tegen Bulgarije in Coronmeuse. We verloren wel maar promoveerden toch naar de B groep. Daarna ben ik dus correspondent geworden voor La Meuse. En dat ben ik tegenwoordig overigens ook voor Belga.'

The logo for 'LaMeuse' features the word 'La' in blue and 'Meuse' in red, both in a bold, sans-serif font.

En hoe gaat het met handbal in de geschreven pers?

Monet: 'Het belang dat gehecht wordt aan handbal is evenredig met de resultaten. In de topjaren van Herstal en Beyne had ik meer plaats in de krant. Nu volgen we voornamelijk HC Visé BM en Fémina Visé. Vroeger had ik ook nog plaats

in de regionale edities van Huy/Waremme en Verviers, maar door het verdwijnen van de lokale clubs naar de lagere niveaus is dat weggefallen. Trouwens, in Eupen verkochten we bijna geen exemplaren van La Meuse, dus wilde men niet blijven investeren in berichtgeving over de ploegen uit de Oostkantons.

Hoe zie jij het handbal evolueren?

Monet: 'Er beweegt natuurlijk veel. Het is moeilijk in te schatten of de nationale ploeg van nu beter is dan die van twintig jaar geleden. Het is gewoon anders. Het handbal is veel sneller geworden. Maar een opvolger voor bij voorbeeld Jo Delpire is er toch niet. We leven echter in het heden en de huidige resultaten van de Red Wolves maken me blij, net als de brede steun van het publiek. Wat het Luikse betreft zijn we terug op de weg naar boven. Jonathan Vandenberg en Benoit Neuville geven nieuwe impulsen aan het handbal, recruitering wint weer aan belang. Als ik zie wat er bij voorbeeld in Sprimont aan het gebeuren is, onder impuls van Jean-Michel Dubuc, dan zullen ze daar zeker op termijn de vruchten van gaan plukken. Zijn broer Jean-Philippe werkt in Visé aan de jeugd. Tiens, ik zal eens een dubbelinterview doen met die twee. Ook Beyne zet zijn jeugdstructuur weer op poten, er komen nieuwe clubs bij in Wallonie, ik denk dat het de goede kant opgaat. Mijn zoon Nicolas heeft gespeeld met de talentvolle generatie die er in

Beyne was, met Arber Qerimi, Sebastien Jurdan, Benoit Neuville en de broertjes Bolaers. Het is enkel dankzij brede recruitering en doorgedreven begeleiding dat er op den duur resultaten kunnen komen.

En hoe gaan de clubs om met de pers?

Monet: 'Het kan altijd beter, maar ik mag eigenlijk niet klagen. Na zoveel jaar weet ik wel van iedere club bij wie ik moet zijn om de juiste informatie te verkrijgen. Ik stel mijn ruimte ook graag ter beschikking van de LFH om te communiceren over initiatieven of bijscholing. Een interview met een persoonlijkheid als Alain Quintallet, die onlangs in Hasselt en Luik was voor een bijscholing over fysieke voorbereiding is ook altijd mooi meegenomen. Ik heb altijd gewerkt voor de Provincie Luik. Ik was betrokken bij de opleiding en bijscholing van lokale ambtenaren zoals gemeentepersoneel. Nu ik met pensioen ga, heb ik nog meer tijd voor mijn artikels, want dat blijf ik uiteraard verderzetten.'

David Van Dorpe

EEN NIEUW TIJDPERK

ŠKODA SUPERB

De nieuwe ŠKODA Superb

Deze ontzettend ruime wagen, die tot in de details over de nieuwste technologie beschikt, komt eind juni in de showroom.

De Superb biedt de grootste interieur- en bagageruimte binnen zijn klasse. Tegelijkertijd beschikt de wagen over meer comfort, meer veiligheid, meer connectiviteit met de buitenwereld, milieuvriendelijkere motoren en een dynamischere rijstijl.

Ontdek er alles over in onze showroom.

3,8 - 7,1 L/100 KM 100 - 165 G CO₂/ KM MILIEU-INFORMATIE (KB 19/03/04)

Virtueel pedaal

Rear traffic alert

GEEF VOORRANG AAN VEILIGHEID.

DELORGE
SINT-TRUIDEN

Spookvliegerlaan 1111
Sint-Truiden
011 / 70 01 40

PEERLINGS
LOMMEL

Stationsstraat 246
Lommel
011 / 54 41 02

HAESEN
HERK-DE-STAD

Grote baan 20
Herk-de-Stad
013 / 44 12 26

David Van Dorpe verlaat de VHV 'Het waren tien intense jaren'

Na een decennium bij de VHV heeft Secretaris Generaal David Van Dorpe laten weten dat hij de VHV aan het einde van het seizoen zal verlaten. Tijd om even terug te blikken met de uitgeweken West-Vlaming naar de hoogtepunten en dieptes van 10 jaar handbalbond.

Wat voor speler was je?

Van Dorpe: 'Ik was geen hoogvlieger. Ik heb wel heel graag gehandbald, bij Kortrijk, Sint-Truiden en Herstal en later nog wat bij Jette en Kortessem, maar ik had niet het niveau om in eerste nationale te spelen. In tweede en derde klasse kon ik wel mijn plan trekken. Van 2006 tot 2012 heb ik niet gehandbald, omdat het moeilijk verenigbaar was met mijn functie. Ik miste het wel heel erg, en twee jaar geleden gaf de Raad van Bestuur dan toelating om nog wat rond te hobbelen als veteraan. Ik heb nooit last gehad van zware blessures, tot ik begin dit seizoen mijn kruisbanden afscheurde. Dat is wel het einde van de spelerscarrière, want ik ben intussen 39. Bruno Willems heeft me wel geopereerd, zodat ik niet veroordeeld ben tot enkel joggen en fietsen.'

En hoe ben je bij de bond terecht gekomen?

Van Dorpe: 'Ik werkte in Luik en Marc Gysels had ontslag genomen. Ik heb toen gesolliciteerd. Ik wilde van mijn hobby mijn beroep maken, en ik ben blij dat ik die kans gekregen heb. Handbal hield me altijd al heel erg bezig. Ik had een aantal jaar in Polen gewoond, eerst een jaar gestudeerd in Warschau. Dan ging ik trainen bij AZS/AWF en veel kijken naar Warszawianka, de topploeg in die tijd met de jonge Szmalski en Tkaczuk. Daarna ging ik werken in een klein dorpje. Daar was niets buiten een profploeg handbal, MKS Konskie. Daar kon ik dan 's avonds trainen en in het weekend ging ik dan kijken als ze thuis speelden. Als ze uit speelden kon ik naar Kielce, dat was niet ver. Karol Bielecki speelde daar toen, als jong gastje. Ik heb mijn contacten daarna proberen te benutten voor de VHV. Enkele spelers van Konskie zijn later bij Stal Mielec gaan spelen, en die zijn hier een paar keer op stage gekomen. Ook Boro Golic was mijn trainer bij Bordeaux toen ik daar op Erasmus was. Handbal is een kleine wereld. Het benutten van die contacten heb ik altijd fijn gevonden.'

Wat zijn de hoogtepunten voor jou geweest uit 10 jaar VHV?

'Het zijn er wel enkele. Sportief was ik heel fier op de overwinning van de nationale ploeg tegen Egypte, op een toernooi in Tsjechië. Egypte was toen een grote naam. Organisatorisch zal België-Zweden me altijd bijblijven, in Kortrijk. Er was niet zoveel animo rond de nationale ploeg en dan 2.500 toeschouwers trekken, dat gaf een kick. Ik had kippenvel toen de spelers op het veld kwamen. Het feit dat de Red Wolves zich nu in Griekenland konden plaatsen voor de barrage in de EK2018 campagne is ook een heel mooie afsluiter. Maar voldoening zit ook in kleine dingen. Als een van de spelertjes van Rode Ster Ginkelom een mooie actie doet kan ik daar heel veel plezier aan beleven. Ik ben helemaal geen goeie trainer, maar ik probeer aan de kleintjes wel de liefde en het enthousiasme voor de sport bij te brengen. Goed handballen zullen ze dan wel van een ander leren (lacht). Structureel denk ik dat het parcours van de BENE-League wel OK is. Daar hebben we met enkele mensen veel tijd in gestoken in de schaduw. Succes heeft vele vaders. Het is teamwork geweest. Maar elk jaar werd het iets beter. De geïntegreerde BENE-League is een belangrijke stap geweest. En ik denk dat Sporttak in de Kijker 2011 ook goed was. En 10 jaar lang overschotten op de begroting heeft ervoor gezorgd dat de VHV nu een spaarpotje heeft.'

En de dieptepunten?

'Dat zijn er helaas ook wel enkele. Het verlies van de topsportschool en het topsportstatuut is geen goede zaak. De paradox is dat sport een gemeenschapsmaterie is, maar dat topsport, zeker in ploegsporten, een Belgische zaak zou moeten zijn. Ook qua financiering. Die topsport is altijd zo een evenwichtsoefening, ook tussen de bonden... In andere landen is dat toch anders. Hier is misschien wel wat nationaal gevoel, maar er zit geen Belgische sportstructuur achter. Iedereen doet maar wat in zijn hoekje. Ik denk dat wij de enige nationale handbalploeg hebben in Europa die geen publieke financiering krijgt. Representatie heeft geen enkele waarde. Het heeft iets van struivogelpolitiek. Het is niet goed genoeg, dus we moffelen het weg. In plaats van stil te staan bij het feit dat, als het wél goed is, het een schitterend bindmiddel is voor je samenleving, en dus te proberen er iets goeds van te maken. Een goed

nationaal team is de beste reclame voor het land! Het criterium "Top8 in Europa of in de wereld" is redelijk absurd 'an sich'. Topsport is ook geld, daar kan je niet omheen. Als ik een Top8 budget zou krijgen en ik ben 20ste, akkoord, dan kan je afgerekend worden. Maar wie wil nu iemand het 40ste budget van Europa geven en dan afrekenen omdat er geen Top8 prestatie mee behaald wordt? Die logica ontgaat me nog steeds. Het budget van de Nationale ploegen van Frankrijk is 4 miljoen Euro. Wij kunnen nog geen leraar vrijkrijgen voor de nationale ploeg zonder goodwill van zijn directeur. Enfin, chapeau voor de spelers van de selecties die het er allemaal wel voorover gehad hebben de laatste jaren. Je moet het allemaal in perspectief plaatsen. Er waren drie categorieën topsportsubsidie in Vlaanderen. De eerste categorie kreeg 350.000 euro, de tweede 220.000 euro en de derde 120.000 euro. Er was zelfs geen onderscheid tussen individuele sporten en teamporten. Wij zaten in de laagste categorie. Maar de vereiste van Top8 was wel voor iedereen dezelfde. Het komt er dus eigenlijk op neer dat men zei: "we doen een race. De eerste (ik zeg maar iets, de zeilbond) krijgt een Ferrari want die zit in categorie 1. Die van categorie 2 krijgt een Fiat, en wij, de handbalbond, categorie 3, krijgen een fiets. En de meet ligt voor iedereen even ver. In de Ferrari van de zeilbond zitten Evi Vanacker en haar coach, en op ons fietske zitten de Red Wolves, de Junioren,

de U17, de dames,... allemaal met hun baggage en trainers. Het startschot wordt gegeven, en de Ferrari is binnen, en een half uur later komen wij uitgeput toe op ons fietske en zeggen ze: "ja, julie waren later dan de zeilers, geef Uw fietske nu maar af." Daar sta je dan te blinken. Dus dat is wel een dieptepunt, ja. Maar goed, dat we niet perfect zijn is ook wel duidelijk. We zijn niet voldoende geconnecteerd als handbalwereld. Of we benutten de mogelijke connecties niet. Misschien zijn we ook te soft geweest met onszelf. We hebben te weinig "haai"-gehalte, en er is te weinig concurrentie aan de aanbod-kant: de vraag naar goeie spelers is groter dan het aanbod, en dat is nefast.'

Hoe zie je de toekomst voor de sport? Wat zijn de uitdagingen?

De eerste uitdaging is om de bestuurlijke omkadering van de clubs te verbreden. Te veel clubs draaien op te weinig mensen, die te veel moeten doen. Dat zorgt ervoor dat het op den duur niet meer fijn is. Het sausissoneren van taken naar mensenmaat is een belangrijke uitdaging voor elke club. Het opzetten van jeugdkeren is ook belangrijk. Die moeten niet te veel sportieve hooi op de vork nemen, maar de sport moet meer aanwezig zijn. Ik heb zelf een clubje opgericht in mijn dorp. Rode Ster Gingelom. Een keer trainen per week, en een tornooitje per maand. Dat is niet zo zwaar, en heel fijn. Het waren soms mijn aan-

de U10 en U12 van Rode Ster Ginkelom

12

geaamste handbalmomenten van de week. Het gaat niet om geld of invloed, alleen om plezier van kleine kinderen. Ik kan het iedereen aanbevelen om ermee te starten. Zo kan de handbalsport echt groeien. Het oppompen van clubs met enkele vrijwilligers tot machines met 15 of 20 ploegen is veel te gevaarlijk.

Ik denk dat de sportsector als geheel ook voor enkele uitdagingen staat. Sport wordt veel te veel op de achtergrond geschoven in het maatschappelijk debat. Sport is nooit een thema bij de verkiezingen en de politici onderschatten het maatschappelijk belang van het sociaal weefsel van de sportwereld. Daar ligt een belangrijke uitdaging!

In topsport is de uitdaging om de plannen van Guy Petitgirard te realiseren. Het recept is niet revolutionair, wel goed doordacht, maar er zijn middelen voor nodig. En zoals Guy het zegt: op korte termijn kan het alleen van onszelf komen. Het is onze sport, en als we allemaal willen vooruit gaan met die sport moeten we allemaal erkennen dat de kruisbestuiving tussen topsport en breedtesport noodzakelijk is. Geen betere motor voor een sport dan goed draaiende nationale ploegen, maar zonder breedtetewerking kan je de eventueel geïnteresseerde kinderen niet aantrekken, opvangen en omkaderen.

Maar het zal dus niet meer met jou zijn als Secretaris-Generaal?

Dat is juist. Ik heb heel veel gekregen van de VHV, ik heb er ook heel wat energie in geïnvesteerd. Op een bepaald moment is het voor een kleine professionele structuur als de VHV echter goed dat er nieuwe inzichten en nieuwe competenties binnenkomen. Dat heb ik het laatste jaar ook wel gevoeld. Relaties raken wat versleten, paden platgetreden. Het bilan is relatief goed denk ik, en dat is uiteraard de verdienste van veel mensen: 10 jaar lang overschotten op de begroting door een realistisch en zuinig beleid, het ledenaantal is met ongeveer 15 procent toegenomen, we hebben (minstens de Red Wolves) voor alle campagnes kunnen inschrijven, er zijn geen schandalen geweest, er was good governance, we zijn Sporttak in de Kijker geweest, er is hard gewerkt, en we hebben een wezenlijke bijdrage geleverd aan het opbouwen van de BENE-League. Maar zoals ik reeds zei, dat is de verdienste van vele mensen. Ik zou een lange lijst kunnen maken van mensen die zich dag en nacht onbaatzuchtig inzetten voor de sport, maar dan wordt deze editie een telefoonboek. Ik zal me beperken tot enkele mensen met wie ik heel nauw heb mogen samenwerken. André Therry en François Mulleners zijn twee superintelligente cracks, die daarnaast geen binding hadden met clubs, en dus voor een federatie van onschatbare waarde. Luc Tack en Filip Soetaert zijn de mensen met wie ik bestuurlijk heel nauw heb samengewerkt, tien jaar lang. We

hebben samen enkele moeilijke momenten doorsparteld, en dat schept zeker een sterke band. Ik zie ons nog zitten, in het vergaderzaaltje van Piet Lips, toen de LFH niet akkoord gegaan was met het afvoeren van derde nationale, en we beslist hadden om buiten de KBHB verder te gaan. Het was even stil toen de telefoon neergelegd werd... Enfin, tien minuten later belde Marcel Agnarelli terug om te zeggen dat ze toch akkoord gingen. Blijkbaar was het bij hen nog stiller geweest. Voor Alex Jacobs heb ik ook veel respect. Hij heeft altijd mee aan de kar getrokken, van de selecties en de BENE-League, door weer en wind. We hebben samen vele uren vergaderd, en ook na de vergaderingen doorvergaderd... Maar de kracht van de federatie ligt bij de vele individuele geëngageerde mensen op clubniveau. Soms vloek je wel eens over de houding van de ene of de andere in een bepaald dossier, maar het is onzinnig om stenen te gooien, want het handbal heeft iedereen nodig, en de enige die je met een steen zou kunnen tref-

fen is iemand die al minstens de verdienste heeft om zich in te zetten voor de handbalsport.'

Idem voor de Ligue Francophone?

'Idem voor de LFH. De weg is lang, de situaties zijn verschillend maar de sport is dezelfde. Jean-Luc Dessart, de nieuwe voorzitter, heeft al veel ten goede veranderd in de relaties met de VHV. Dat is zijn verdienste. Maar het blijft soms op eieren lopen.'

Wat ga je nu doen?

'Dat weet ik momenteel nog niet. Ik zal rustig de tijd nemen om even uit te waaien. Ik heb wel een aantal plannen en een aantal ambities, ik zal zien of ik ze kan realiseren. Maar ik zal altijd een handbal-enthousiasteling blijven, dus afhankelijk van mijn professionele toekomst zal ik hier of daar wel weer komen bovendrijven als vrijwilliger tussen de vrijwilligers.'

SCREENING VTS HANDBALOPLEIDINGEN

In 2014 vonden de screenings van de VTS cursussen handbal plaats. Vertegenwoordigers van Bloso (Joris Rayen, Koen Termont en Katelijne Verbeiren), de VHV (Linde Panis en Gerrit Vertommen) en een aantal handbalexperts (Jos Schouterden, Luc Boiten, Thomas Peeters, Marc Multael en Gino Denert) zaten verschillende dagen samen om de handbalopleidingen te screenen. De doelstelling is om op termijn conform te zijn met de Europese competentietabel. Dit heeft tot gevolg dat na herwerking de handbalopleidingen erkend zullen worden op Europees vlak (door de verschillend overheden). Het 2de doel is om in 2015 toe te treden tot de Rinck Convention van de EHF (Europese handbal federatie). Hiervoor legt de EHF een aantal voorwaarden op waaraan onze opleidingen dienen te voldoen.

Na analyse van de screeningsrapporten werd beslist om een opleidingsniveau toe te voegen aan het opleidingstraject handbal: het niveau instructeur B. De stramien van alle niveaus werden aangepast om te voldoen aan alle voorwaarden van Europa. Dit resulteerde ook in een aantal nieuwe vakken en inhoudelijke vakaanpassingen op de verschillende niveaus.

Vanaf januari 2015 werd dan ook gestart met het (her)schrijven van de verschillende cursusteksten.

CURSUSORGANISATIES 2015

Aspirant-initiator

(hier kunnen nog nieuwe organisaties bijkomen in najaar 2015)

Leuven Waar: sportoase Leuven
Wanneer: 1,2,3 juli 2015

Initiator niveau

Bilzen Waar: Sporthal De Zonhoeve Bilzen, Sportcentrum De Kimpel Bilzen
Wanneer: Van 12 september 2015 tot 27 februari 2016

Gent Waar: Bloso Centrum Gent
Wanneer: Van 5 september 2015 tot 27 februari 2016

CURSUSORGANISATIES 2016

Aspirant-initiator 5-tal (1 per provincie)

Initiator 2 organisaties

Instructeur B specifiek gedeelte: start in september 2016 (het algemene gedeelte kan je reeds volgen). De eerste volgende trainer B is gepland in 2017.

Meer info via: Gerrit Vertommen
(Directeur SportKaderOpleiding Handbal)
gerrit.vertommen@handbal.be of 0486 90 67 46

Speler en speelster van het jaar

Ieder jaar verkiezen we de speler en speelster van het jaar. Ook dit jaar mag U meestemmen. Stuur je top-3 bij de heren, de dames en de scheidsrechters voor 1 augustus naar handbalreferendum@gmail.com, en de Sportvrienden Sus Weyn zullen de laureaten bekend maken op de persvoorstelling van de dames begin volgend seizoen.

Wij vroegen alvast aan enkele insiders wat hun keuze is. Ivo Kwanten, journalist bij het Belang van Limburg. Bij de dames denk ik niet dat je om **Nicky Houba** heen kan. Als je bekijkt hoe weinig tegendoelpunten HB Sint-Truiden incasseerde heeft ze daar een groot aandeel in. **Edel Robyns** heeft het ook uitstekend gedaan dit seizoen. Op drie kies ik voor **Evelien Claessens**, ook van HB Sint-Truiden. Bij de mannen bestaat mijn Top-3 uit Roel Valkenborgh, Jeroen De Beule en Tom Robyns.

Marc Dongleur, de begeleider van Red Wolves, kiest voor **Roel Valkenborgh**. 'Hij is het hele seizoen lang heel belangrijk geweest voor Bocholt, en zijn prestatie op de Bekerfinale was verbluffend. Het leverde Bocholt een prijs op, en daar gaat het

uiteindelijk om.'

Damian Kedziora van QubiQ Achilles Bocholt gaat resoluut voor **Jeroen De Beule**. 'Jee speelt 60 minuten, in aanval en verdediging, bij de landskampioen. Zijn fysiek potentieel is enorm, hij speelt op een constant niveau en heeft een belangrijk aandeel in de eerste plaats na de reguliere fase van de BENE-League en de titel van Tongeren. Ik kan aan niemand anders denken als speler van het jaar.'

Alex Jacobs vindt dat de trofee naar **David Polfliet** mag gaan: Handbal gaat over prijzen pakken, en op het einde van de rit was het David Polfliet die de trofee binnenhaalde voor Tongeren. Er staan in de belle, dat mag bekrond worden, en doelmannen zijn cruciaal in het handbal als het dicht bij elkaar ligt.

Diederik Stolman kan hem bijtreden. 'En niet omdat hij naar Nelo komt', voegt hij er snel aan toe. 'Polfliet is gewoon een monument op zich, en als hij dan op zijn 40ste een play off finale beslist zoals hij alleen dat kan, tja, dan kan je er niet omheen als de individuele trofeeën worden uitgereikt. Verder denk ik dat Roel Valkenborgh één van zijn beste seizoenen gespeeld heeft. Gevaarlijk, betrouwbaar, een gangmaker, hij gaat

David Polfliet en Jeroen De Beule na de Tongerse titel

zelfs regelmatig op tegenaanval. Knap. **Serge Sporeen** heeft zeer veel vooruitgang gemaakt dit seizoen. Hij heeft zijn plaatsje bij de Red Wolves niet gestolen, ondanks het feit dat hij geen BENE-League speelde.

Bij de dames vroegen we het ook even aan Yves Bemelmans. 'Als vader ben ik uiteraard niet echt neutraal. Ik zie al jaren hoe mijn dochters zich inzetten, en ik zou uiteraard onmiddellijk een carrière award aan Aurelie geven. Ze is al jaren aan een stuk topschutster van Initia. Eerlijk: ik vind het bestje qua niveau elk jaar wat magerder in de Belgische competitie. **De zusjes Verschuuren** van DHC Waasmunster zijn een lichtje in het donker. Bij Initia zijn er ook een aantal meisjes op komst met potentieel. Gelukkig! Onze beloften zijn ook Belgisch kampioen geworden.

Gianoula Tsakidzidis van HV Uilenspiegel, ook lid van de damescommissie van de VHV, schuift **Iris Peeters** naar voor. 'Ze is een complete speelster, vind ik. Daarnaast valt mijn keuze op twee speelsters van ploegen die iets lager geklasseerd staan, maar die het niveau van hun team wel opkrikken, en die veel verantwoordelijkheid dragen. Marlies

Verschuuren van DHC Waasmunster, en **Tatiana Depotter** van DHT Middelkerke-Izegem.'

Jean-Christophe Hougardy kiest voor Jeroen De Beule. 'Voornamelijk omwille van zijn uitstekende BENE-League. Hij is één van de gevaarlijkste opbouwers, en een complete speler: zowel zijn één tegen één als zijn afstandshot zijn heel goed, hij verdedigt uitstekend en hij vindt zijn pivot zeer goed, mede dank zij het goeie seizoen van **Nathan Bolaers**. Daarnaast blijft zijn rendement hoog op het einde van de wedstrijd. Verder zijn er natuurlijk ook Tom Robyns en Roel Valkenborgh. **Tim Houbrechts** verdient een speciale vermelding. Waarschijnlijk zal hij nooit zo'n individuele bekroning krijgen, maar hij draait nu toch al 10 jaar mee op het hoogste niveau. Ik zag een tiental dameswedstrijden dit seizoen en de winnares zou uit Hasselt moeten komen. De keepster van Hasselt, **Renata Beinoryte** is mijn favoriete dit seizoen. Ze speelde een sterk seizoen, met uitstekende finales. Ook Edal Robyns deed het goed, ze heeft gewonnen aan maturiteit, en **Aurelie Bemelmans**. Sinds Linde Panis zag ik in België weinig hoekspeelsters die het verschil konden maken.

Barcelona herovert de Champions League

Welkom in handbalmekka Keulen ... Voor de zesde keer streek het VELUX EHF Champions League-circus neer in de Lanxess Arena. Voor de zesde keer voor een vol huis van net geen 20 000 handbalfans. Met FC Barcelona, THW Kiel, KS Vive Tauron Kielce en MKB-MVM Veszprém kwalificeerden zich de vier beste Europese teams voor de Final4. 'Enkel Paris Saint-Germain ontbreekt hier,' aldus Martin Schwalb, die met HSV Hamburg in 2013 de CL-titel won. 'Ik verwacht erg enge, attractieve wedstrijden, waarin details het verschil zullen maken. De meesten kijken uit naar een finale Barcelona-Kiel, heb ik de indruk, maar ik denk dat zowel Kiel-ce als Veszprém voor de verrassing kunnen zorgen. De sleutel voor succes? Een sterk collectief én de absolute wil om te winnen...'

De analyse van deze levende handballegende werd later bevestigd.

16

De offensieve power van superstar Nicola Karabatic, een sterke beurt van doelman Danijel Saric en een keiharde dekking brachten superfavoriet Barcelona als eerste in de finale. Dat de Catalanen het tegen een verrassend sterk Kielce erg moeilijk hadden liet zich raden. Het was enkel door individuele fouten dat de Polen finaal capituleerden. Na drie kwartier was met 20-20 nog alles mogelijk, in het laatste kwart dwongen Karabatic (8), Laza-

rov (7) en doelman Saric (10 reddingen) de Polen op de knieën.

'Mijn spelers maakten makkelijke fouten in de eerste helft,' jammerde een erg te-leurgestelde Kielce-coach Talant Dujshebaev achteraf, 'Daardoor maakten we het onszelf moeilijk. De tweede helft was beter, maar toch bleven we met dom balverlies Barcelona tegenaanvallen aanbieden. Dat is fataal op dit niveau...'

'We zijn op lastige momenten koelbloedig gebleven, dat was onze redding,' aldus Barca's linkervleugel Gudjon Valur Sigurdsson (5), 'Dujshebaev is een uitgekookte coach die op beslissende momenten een team uit balans kan brengen. So he did again... De keeperswissel heeft ons opnieuw vertrouwen gegeven. Saric was in de laatste tien minuten outstanding. Dat was het keerpunt van de wedstrijd. Het was een harde, erg fysieke wedstrijd van beide ploegen. Respect voor Kielce...'

Veszprém: invasie

Het leek wel een omen...

Normaal wordt Keulen tijdens het finaleweekend overrompeld door duizenden 'Schlachtenbummler' van THW Kiel. Anno 2015 zorgden de Hongaarse supporters echter voor een rood-witte invasie van het Domplein, inclusief een gratis bad in de imposante fontein. Enkele uren later schreef Veszprém in de Lanxess Arena handbalgeschiedenis. Niet door 'thuisploeg' THW Kiel te verslaan, wel door voor het eerst de VELUX EHF CL-finale te bereiken als niet Duitse of Spaanse

Veszprém - Barcelona

Barcelona - VT Kielce met Nikola Karabatic aan de bal

club. In 2002 werden de Hongaren door Magdeburg geklopt in wat toen nog kortweg de CL-finale heette.

Het werd een beklijvende halve finale tegen Kiel, geen mooie wedstrijd, wel doorlopend spannend. Halfweg 13-13, na 30 minuten vechten voor elke centimeter en een resem tijdstraffen. Na 5 minuten in de tweede helft, bij 14-18 voor Veszprém, moest Kiel-coach Alfred Gislason noodgedwongen bijsturen middels een time-out. Tevergeefs, de Hongaarse scoremachine was op gang en via Momir Ilic (8), Laszlo Nagy (7) en Renato Sulic (4) niet meer te stoppen. Bovendien dreven 14 parades van doelman Alilovic de Duitsers tot wanhoop. THW out, MKB-MVM in.

Aron Palmarrsson, die volgend seizoen van Kiel naar Veszprém verhuist, was kei-hard voor de Duitse Recordmeester: 'Ondermaats gespeeld. We zijn goed gestart vanuit een beresterke defensie, maar begingen dan te veel fouten in aanval. En daar maakten de Hongaren dankbaar gebruik van. Jammer, want ons team bezit enorm veel kwaliteit. We presteerden echter zwak, Veszpreem heeft verdiend gewonnen.'

'We hebben deze Final4 de voorbije weken goed voorbereid, de tegenstanders nauwgezet bestudeerd en intensief aan onze verdediging gesleuteld. Onze aanval was niet succesrijk in de eerste helft, maar na wat bijsturing tijdens de rust lukte het wel. Ik denk dat we verdiend in finale staan,' vatte Veszprém-coach Carlos Antonio Ortega samen.

Voor Christian Zeitz, vorig jaar nog met Kiel in finale tegen Flensburg, betekende deze overwinning een ongelooflijk gevoel: 'Ik kan het nog niet echt vatten. Je oude ploeg kloppen met je nieuwe ploeg, en opnieuw in finale staan net als vorig jaar. Te mooi om waar te zijn. We gaan er alles aan doen om deze unieke kans te verzilveren. Vandaag hebben we op de juiste momenten Kiel bij de keel gegrepen. We speelden zeer beweeglijk tegen hun 3-2-1-dekking en daar hadden ze geen oplossing voor. Nu eerst recupereren en dan alles geven in die finale. De kansen zijn fifty-fifty...'

Vive Kielce: absolute top

De teleurgang van het eens zo roemrijke THW Kiel ging daags nadien verder in de kleine finale, een heruitgave zeg maar van de editie 2013. Toen debuteerde Kielce in de Lanxess Arena en werden de Polen na een nipte 31-30 overwinning tegen Kiel dé revelatie. Nu vertrokken ze beslist niet meer als underdog, eerder als gevestigde waarde. En dat zal THW geweten hebben. Zonder Dominik Klein, nog steeds validerend van een ernstige blessure, en met kapitein Filip Jicha constant in trainingspak op de bank. De Tsjech had naar verluidt niet echt zin in dat 'duel der ontgoochelden' en veinsde daarom een blessure. Symptomatisch voor de mentale weerbaarheid van de Duitsers, bij wie Duvnjak (4) al na een kwartier tegen zijn tweede tijdstraf aankeeke. Na de pauze (12-12) kreeg de Kroaat dan ook al snel rood en was Kiel bijna de helft van zijn offensieve kracht

kwijt. Enkel Vujan (5) kon de schade nog beperken nadat een onhoudbare Karol Bielecki (9) Kielce op weg had gezet voor een verdiende bronzen zege.

Bertus Servaas, de flamboyante voorzitter van Kielce, nam met zichtbaar genoeg de felicitaties van de halve handbalwereld in ontvangst.

'Ach, uiteraard ben ik een tevreden man, zeker na die teleurstelling van gisteren tegen Barcelona,' lachte de sympathieke Nederlander, 'Ja natuurlijk was ik ontgoocheld na de halve finale. We wilden absoluut die finale spelen. Nu sta ik hier te blinken en ben ik gelukkig, maar als club wil je toch het hoogst mogelijk scoren. Helaas is dat ons niet gelukt, maar groot respect voor de spelers die zich na die nederlaag tegen Barcelona opnieuw hebben opgeladen voor weer een fantastische prestatie. Vandaag heb ik een ploeg gezien die collectief heeft geschitterd en zich voor de volle honderd procent heeft ingezet. Dus ja, ik ben heel blij..'

Twee jaar geleden verklaarde diezelfde Bertus Servaas dat hij met zijn club de Europese top wilde bereiken, maar dat zulks geleidelijk moest gebeuren. Of het moment dan nu rijp is?

Bertus Servaas: 'Zeer zeker. Ik vind dat wij nu tot de absolute Europese top behoren. Dit weekend stonden de vier beste Europese ploegen tegenover elkaar, enkel PSG en Vardar ontbreken nog in dit kranse. De vier van deze Final4 kunnen van elkaar winnen of verliezen. Het verschil in kwaliteit is miniem, omzeggens nihil. Winst en verlies zitten in details: de vorm van de dag, een aangevochten beslis-sing, een blessure, noem maar op. Maar volgend seizoen is het weer anders. PSG wordt heel sterk, Vardar gaat zich versterken, het wordt een zware dobber om op-nieuw in Keulen te staan. Maar Kielce behoort nu wel definitief tot de zes à zeven Europese topteams. Dat geeft voldoening, inderdaad, maar het betekent niet dat we op onze lauweren moeten rusten. We willen ons verder ontwikkelen, de jeugd-afdeling uitbouwen, eigen talenten kansen geven. Maar we hebben een stevige basis ontwikkeld en daar bouwen we verder op. Ik ben dus ontzettend tevreden met die bronzen medaille want het verschil tussen de derde plaats en de kleine finale verliezen is hemelsbreed. Dat is een enorm verschil qua prestige. De derde plaats is een succes, de vierde betekent ontgoocheling en falen. Kielce is ook de enige ploeg in de top die vier keer achtereenvolgens niet verloren heeft van Kiel. Vind ik ook vermeldenswaard.'

Talant Dujšebaev: topcoach

'De rol van Talant Dujšebaev? Oh, erg belangrijk hoor. Kijk, Bogdan Wenta heeft de ploeg steen voor steen in elkaar gemetseld, hij heeft de grondvesten gelegd. En daar heeft Talant verder op gebouwd. Hij is een van de beste trainers ter wereld, die man ademt handbal. Hij gaat er mee slapen en staat er mee op, een vakman pur sang. Je merkt ook aan zijn coaching dat hij constant betrokken is, loopt almaar te gesticuleren, hij beleeft de wedstrijd even intens als de spelers. Hij draagt een enorme bagage met zich mee. Zijn benadering van onze sport is uniek, hij heeft een visie als geen ander. Hij heeft enorm veel ervaring, maar is ook een sterke motivator. Voor mij de beste trainer ter wereld. Vandaag zat hij met drie geblesseerden, op belangrijke posities in het team. Jachlewski moest noodgedwongen op cirkel spelen, iets wat hij nooit doet, maar hij ging er voluit voor. Dankzij die mentale boost vanwege de coach. En ja, Talant geeft niet altijd de indruk een vrolijke Frans te zijn. Bij sommigen komt hij behoorlijk arrogant over, maar geloof me: hij is best aardig hoor. Dat hij na de halve finale mistroostig was? Begrijpelijk toch? We hebben te veel respect getoond voor Barcelona, de harde aanpak van onder meer Ka-rabatic ontbrak. Vandaag, tegen Kiel, was die agressieve aanpak er wél. Bovendien waren onze keepers tegen Barcelona misschien twintig procent, vandaag was Szmal outstanding. Dat is een wereld van verschil. En dan tref je wél een tevreden Dujšebaev.'

Bertus Servaas is voorzitter maar ook (hoofd) sponsor van de club. Met zijn firma Vive recycleert hij textielartikelen die als nieuw in de winkels komen. Als zaakvoerder van een middelgrote KMO stelt hij honderden mensen te werk. Of hij als sponsor kan oproeien tegen de exuberante budgetten van THW Kiel, FC Barcelona, PSG of andere topclubs?

'Ach, het clubbudget is niet het belangrijkste hoor. Veel belangrijker dan geld is de liga waarin je speelt, de eigen competitie. Kiel, Barcelona, PSG, zelfs Vardar spelen in sterke competities. Kielce daarentegen bindt elke seizoen de strijd aan met Plock, en daar stopt het mee. Wij hebben dit seizoen niet één wedstrijd verloren in Polen, en dat is al jaren zo. Dus ijveren wij voor een hoger niveau op het Europees toneel, in deze VELUX EHF Champions League. De SEHA competitie in de Balkan? De Poolse federatie laat ons niet toe daaraan deel te nemen. In onze eigen competitie lokken wij veel toeschouwers, maar niet te vergelijken met ploegen als Barcelona, Kiel, of PSG. Kiel heeft miljoenen inkomsten alleen al van abonnees en an-dere toeschouwers. Wij moeten daar een stevige, goed beredeneerde marketing tegenover zetten. Daar leveren wij als club enorme inspanningen voor. Als wij er-gens komen is dat een feest voor het handbal. Maar het is in Polen soms vechten tegen de bierkaai ...

Euro 2016 in Polen kan in die optiek een serieuze impuls betekenen voor ons handbal. Maar we hebben enorme concurrentie van onder meer volleybal, Polen is wereldkampioen en dat geeft een boost natuurlijk. Maar we vechten verder. Want handbal is voor mij de mooiste sport op aarde. Boeiender dan voetbal, want een voetbalwedstrijd is vaak inslapend. In handbal beleven de toeschouwers constant spektakel, bewijs daarvan die twintigduizend enthousiaste fans in de Lanxess Arena. Toch fantastisch ...? Mijn ambitie? Verder werken aan die top, een vaste waarde blijven in de VELUX EHF Champions League. Want we willen absoluut terugkomen in Keulen, die finale is en blijft een doel. We willen evenveel respect afdwingen als Kiel en Barcelona, want die ploegen komen toch nog steeds meer weg met de eer en het respect van iedereen. Ik wil de gelijke worden van Kiel en Barcelona...'

Barca bevestigt

Veszprém of Barcelona? Ortega of Pascual? Ilic of Lazarov? Saric of Alilovic?

Vragen genoeg voor aanvang van de finale, voor de Spanjaarden de elfde al in de clubgeschiedenis. 'We zijn blijkbaar favoriet, maar moeten ons realiseren dat we nog niks in handen hebben,' zegde Barcelona's T1 Xavi Pascual vooraf. Hij won al een CL-titel in 2011 en beschouwde het als een goed voorteken dat Barcelona en-keel tegen Duitse ploegen finales verloor. Het goed gevoel van de Catalaanse sucestainer werd al meteen bevestigd. Barca nam de leiding na ruim vijf minuten en gaf die nooit meer af. De fabuleuze schotkracht van Momir Ilic (5) en Laszlo Nagy (8) bleek nooit opgewassen tegen de nog fabuleuzere schotkracht van Nicola Karabatic (6), Raul Entrerrios (4) en Gudjon Sigurdsson (6), de verschrikkelijke uitbra-ken van Victor Tomas (5), de trefzekerheid van Gurbindo (3) en Nöddesbo (3) en de parades van doelman Saric. Toppers als Lazarov en Ruitenka mochten zelfs verpozen. Halfweg stond Barca al op rozen (14-10), na de rust werd die voorsprong oordeelkundig geconsolideerd en kreeg de achtste VELUX EHF CL-titel definitief gestalte. Het fiesta kon beginnen ...

Intussen stonden aan de ticket shop van de Lanxess Arena al honderden handbal-fans aan te schuiven voor kaarten voor de volgende editie van de VELUX EHF Champions League Final4, 28-29 mei 2016 in Keulen. Pas op 1 juni startte de offi-ciële online verkoop, maar op de finaledag waren er al ruim 6000 tickets verkocht.

Nog in de rand van de VELUX EHF Champions League werd een overeenkomst ondertekend die de VELUX Groep alvast tot 2020 als naamssponsor aan het event bindt. Qua marketing is de VELUX EHF Champions League een sterk product. Qua handbal ook ...

Cois Van Aelst

Xenia Smits trekt naar Metz

Xenia Smits verlaat Blomberg Lippe na 5 seizoenen. Ze tekende een contract bij Les Dragonnes uit Metz. 'Ik was toe aan een volgende stap in mijn carrière. Metz is een absolute topploeg. Ze werden het afgelopen seizoen uitgeschakeld in de halve finale van de Franse play-offs door Issy-Paris, en ze hebben zich dus niet rechtstreeks kunnen plaatsen voor de Champions League. Maar de club heeft wel een aanvraag gedaan bij de EHF voor een wild card. Ik kom er terecht in een heel internationaal gezelschap, met onder meer een Tsjechische,

en Russische en een Sloveense. De trainer is Jérémy Roussel, die eerder aan de slag was bij de heren van Aurillac en Aix. Maar ik ken slechts één speelster, die vroeger in de Bundesliga actief was. We beginnen aan de voorbereiding op 20 juli, dus nu heb ik nog even vakantie, en daarna de tijd om me er te installeren. Mijn zus Aaricia blijft in Duitsland, maar ze krijgt het gezelschap van mijn andere zus, Munia, die overkomt van Uilenspiegel. Ze zal er dus niet alleen zijn.'

DE PIVOT
HANDBALSHOP.BE

JEAN-CHRISTOPHE
HOUGARDY

MICHEL
KRANZEN

JENS
LIEVENS

JEROEN
DE BEULE

BRAM
VAN DER GOTEN

SERGE
SPOOREN

NATHAN
BOLAERS

GERT-JAN
MATHIJS

TOM
ROBYNS

SIMON
OOMS

ROEL
VALKENBORGH

COLIN
GLESSNER

2

15

7

DOMAS
LAERS

JEF
LETTENS

MARC
DONGLEUR

YERIME
SYLLA

4

16

BEGELEIDER

11

COLAS
ANSE

DAMIAN
KEDZIORA

BARTOSZ
KEDZIORA

ARBER
QERIMI

18

22

23

34

Koppeling blijven behouden met leden en clubs

Toen de bekerfinale volley in 2014 de Antwerpse Lotto Arena uit haar voegen deed barsten en er nog 2000 aanvragen om tickets negatief moesten beantwoord worden, deed het organisatiecomité van de volleybond. En zie, tot hun eigen verbazing kregen ze ook voor het Sportpaleis 14.000 kijkers op de been. Het merkwaardige was bovendien dat slechts 45% van de tickets verkocht werden door de vier finalisten. Voor Geert De Dobbeleer een duidelijk bewijs dat het 'product volley' aansloeg bij heel veel andere volley- en sportliefhebbers. De wedstrijden van de Red Dragons en de Yellow Tigers doen regelmatig de Belgische sportzalen vol lopen Zo'n succesverhaal vergt een woordje uitleg van de hoofdverantwoordelijke voor het organiseren van al deze evenementen, Geert De Dobbeleer, ook algemeen directeur bij de Vlaamse Volleybond (VVB).

22

“De doelstelling was altijd dat de federatie – samen met haar commerciële partners - zelf de organisatie van de grote organisaties in handen nam: de bekerfinale, de wedstrijden van de Red Dragons en de Yellow Tigers. We proberen dat zo goed en zo mooi mogelijk te brengen, zodat we er eigenlijk 'een product' van maken, dat aanspreekt. Het gevolg van al dat werk is dan ook een massale belangstelling vanwege het publiek, veel aandacht van de media en we trachten ook zeker om steeds een 'link', een koppeling te zoeken met onze leden en met onze clubs. Zo was er tijdens de bekerfinale van dit jaar tevens de uitreiking van alle prijzen van het Jeugdsportfonds voor clubs die hard werken aan de jeugdwerking. De kinderen uit die clubs konden op die manier op het 'echte' volleyterrein komen. Elke bekroonde club kreeg recht op een aantal toegangskarten, waarmee we wilden zeggen dat ze tot de grote volleyfamilie behoren en naar de kinderen dat zij er ook bij hoorden en dat zij misschien later ook wel als topspeler/speelster in het Sportpaleis konden optreden. De koppeling tussen topsport en breedtesport moet hier duidelijk worden,” beklemtoont De Dobbeleer.

Bestaat er een plan dat zegt hoe je dat realiseert om iedereen aan te spreken?

“Het volstaat inderdaad niet om een briefje te sturen naar de clubbesturen. Neen, het gaat veel

verder: communicatie, media, marketing, sociale media komen er bij kijken. Het 'warme publiek' of de regelmatige volleyvolgers krijgen een mailing toegestuurd, waarin hen gewezen wordt op de voordelen om ook deze keer te komen kijken. Alle clubleden krijgen ook een brief. Of we daarnaast nog andere acties moeten voeren, hangt af van het gebeuren en van de plaats waar we organiseren. Voor Antwerpen ligt dat b.v. iets anders dan voor Kortrijk. Die acties zijn natuurlijk afhankelijk van het aantal beschikbare plaatsen. Voor de bekerfinale in de Antwerpse Lotto Arena deden we vorig jaar slechts één publicitaire inlassing. De zaal was in een mum van tijd toch uitverkocht. Voor het Sportpaleis hebben we iets meer inlassingen voorzien. Je weet ook wel op een aantal weken voor het gebeuren of je de doelstelling qua publiek zal bereiken en wanneer er moet bijgestuurd worden.”

Had je 14.000 kijkers verwacht voor die bekerfinale?

“Onze aanvankelijke doelstelling was om de benedenring gevuld te krijgen met 9000 aanwezigen. Maar dan bleek dat het Sportpaleis toch een bepaalde aantrekkingskracht genoot bij de sportliefhebbers, die wel eens wilden meemaken hoe goed je volley kon volgen in zulke grote zaal. We hebben die stap ook niet zo maar gezet. Vorig jaar zagen we dat de basis goed zat om veel volk te lokken. De datum voor de volgende twee jaren bekerfinale ligt trouwens nu al vast.”

Was het toch geen groot risico om zo'n grote zaal af te huren?

“We hebben op onze database een aantal vaste klanten voor zulke gebeurtenissen. En natuurlijk heb je een aantal betrouwbare partners nodig, die mee het risico willen dragen om zich achter een organisatie te zetten met een budget van ongeveer 300.000 euro. Voor het EK vrouwen in de tweede helft van september is het budget nog eens dubbel zo groot, maar dat bedrag is nu reeds gegarandeerd. Langs de andere kant kost de deelname aan, en de organisatie van de World League vrij veel geld. Dat heeft voor een groot deel te maken met een zwaar lastenboek qua tv-captatie.”

Krijg je ook veel tv-belangstelling voor het volley?

“Als je regelmatig op tv komt, bouw je ook een publiek op. Dat er daarin een duidelijke stijging zit, bewijzen de kijkcijfers. Alles te samen – regionale tv, tv-nieuws, rechtstreekse uitzending – keken zo-

wat 1,6 miljoen mensen naar de bekerfinale. Ook toen de Yellow Tigers twee jaar geleden brons haalden op het EK was de belangstelling enorm.

De publieke belangstelling is intussen ongeveer vier keer zo groot. Kregen we voor de wedstrijden van de nationale ploegen 6500 toeschouwers in 2013, dan was dat in 2014 opgelopen tot 30.000. Volle zalen in Kortrijk en Luik, hoewel er amper Waalse topploegen in het volley aanwezig zijn.”

Leveren al deze acties ook meer (jeugd)leden op?

“Zoals ik al zei, heb je daarvoor zeker nog verschillende andere acties nodig zoals ‘Volley@school’. In meer dan 120 scholen maakten ruim 16.000 kinderen kennis met volley. Ook de clubs werden in deze actie betrokken en van die 16.000 kinderen trainden er 5000 mee in een bestaande club. Een groot succes. Want elke club die aan deze actie deelnam, hield daar gemiddeld veertien nieuwe leden aan over. In sommige clubs moest zelfs een ledenstop ingevoerd worden omdat er onvoldoende trainers voorhanden waren om die kinderen verder op te vangen.

Eén van de voorwaarden om te kunnen genieten van het Jeugdsportfonds is dat je meer trainingsuren moet kunnen aanbieden dan in het verleden. Bij de meisjes steeg het aantal leden op enkele jaren tijd van 12.800 naar 15.476 of een stijging van 20%. Bij de jongens mogen we zelfs spreken van een trendbreuk. De vroeger negatieve spiraal werd omgebogen en van 5.666 leden ging het naar 6576 of een stijging van ongeveer 16%.

We proberen de link te leggen tussen wedstrijden van de nationale ploegen en ‘Volley@school’ door een paar fondagen in te lassen. Bij de vrouwen zal dat b.v. op 5 september gebeuren in Leuven.”

Het lijkt duidelijk dat jullie niet uitsluitend een volleypubliek bereiken, maar ook mensen van buiten het volley...

“Ik verwijs daarbij graag naar de cijfers van de bekerfinale 2015: slechts 45% van de tickets werden verkocht aan de finalisten en dus 55% aan mensen die onrechtstreeks betrokken zijn. Voor velen was het de allereerste keer dat ze ‘live’ een volleybalmatch meemaakten. Voeg daarbij dat we ook nog eens met een duizendtal VIP’s zaten, dan weet je meteen ook dat die finales rendabel waren. Dat

geld wordt echter volledig opnieuw in het volley geïnvesteerd. Onze nationale ploegen werken met zware budgetten en de organisatiekosten zijn niet min. Daarom was het leuk dat we ook gedeeltelijk konden gebruik maken van de installaties die de Antwerp Giants (basket) en de Diamond Games (tennis) er kort voordien hadden gebruikt.”

Voor het EK vrouwen werken jullie organisatorisch samen met Nederland. Hoe verloopt dat en hebben jullie een strategie om de zalen weer te doen vol lopen?

“We werken met volledig gescheiden budgetten, d.w.z. dat alle kosten en opbrengsten in Antwerpen voor rekening van België zijn. Er waren enkele discussies over de verdeling van de algemene kosten. We vonden daarin een verdeelsleutel, waarin België hooguit een maximumbedrag moet betalen b.v. voor de website, ontwikkelen van globale ‘look and feel’ van het evenement, officials, Het totale budget voor de organisatie in België bedraagt meer dan 600.000 euro. Eigenlijk is dat bedrag gedekt dankzij een aantal institutionele instanties zoals de stad Antwerpen, Topsport Vlaanderen, Lotto, Ethias, Sporza, plus een aantal privé-sponsors. Eén van hen kwam bij de bekerfinale voor het eerst kijken naar een volleymatch en hij was zo enthousiast dat hij zijn sponsoringbedrag verdubbelde. Verder is er de opbrengst via onze kaartenverkoop.

Hoe groot is de impact van zo'n EK?

“Supergroot, volgens mij. September en oktober zijn goede periodes om het volley te promoten. Onze vrouwenploeg is momenteel ‘hot’ bij het Belgische publiek. Onze partners werken goed met ons samen. Zo is er een leuk scholenproject dat op de steun van Ethias kan rekenen. Bovendien organiseert het BOIC een ‘Team Belgium Day’. Het EK is maar geslaagd als er na het evenement meer jongens én meisjes aan het volleyballen gaan!”
En ... als onze Yellow Tigers natuurlijk liefst hun stunt van twee jaar geleden kunnen herhalen én dus een medaille veroveren!”

Hebben de successen van de nationale ploegen een impact op de ledenwerving en op de media-belangstelling?

“Absoluut, maar je moet deze koppelen aan een aantal acties in de breedte. Ik mag toch ook wel zeggen dat onze organisaties in België goed georganiseerd zijn. In het begin was er niet zo heel veel volk in Kortrijk; tijdens de laatste match zat de zaal bomvol. Er komt meer volk, er is meer belangstelling en samen met onze acties bij de scholen zagen we het aantal leden op enkele jaren tijd stijgen van 41.000 leden naar 46.000. Onze officiële wedstrijden komen ook altijd op tv en dat is geen detail.”

Marcel Coppens

In **Wevelgem** ging begin juni een toernooi door met alle satellietclubs uit het E17 project. Wie enkele jaren geleden voorspeld had dat er een handbal toernooi zou doorgaan met Harelbeke, Kuurne, Tielt, Erpe-Mere, Wevelgem en Boutersem zou ongetwijfeld vreemd bekeken worden. Meer dan 100 toeschouwers moedigden 60 dappere handballertjes en handbalstertjes aan en de Wevelgemse ouders zetten een vlekkeloze organisatie neer.

Apolloon Kortrijk kon bij de heren op het nippertje de tweede plaats in Superliga afsnoepen van Izegem en Initia, die beiden verloren op de laatste speeldag. Kortrijk won het duel tussen de tweedes van de runner up uit de 1ste LFH, Waterloo, en zou dus als eerste in aanmerking komen als er een plaats mocht vrijkomen in tweede nationale. De jeugd van Apolloon Kortrijk, die sinds enkele jaren 5 sterren verdient in het Jeugd sportfonds, kon zich ook plaatsen voor de VHV finales in Putte, bij de J16. Het werd een thriller, tegen Sporting Nelo. Uiteindelijk moest een lange reeks strafworpen beslissen over de Vlaamse titel, en het waren de Limburgers die aan het langste eind trokken. De Apolloon coach, Mika Vanden Bulcke, was in ieder geval trots op zijn mannen.

Bij **Knack Roeselare** gaat de 17-jarige Aaron Vandewoestyne naar landskampioen Tongeren. Secretaris Stefaan Degryse wenst hem in alle geval veel succes: 'Aaron is zeer gedreven, hij staat op en gaat slapen met handbal. We zijn trots dat een jeugdproduct van ons naar een topclub kan. Vorig jaar is hij naar de sportschool in Hasselt gegaan, maar hij bleef bij ons spelen. Hij was vast in de kern van de eerste ploeg. Maar voor zijn verdere ontwikkeling is het beter dat hij naar een topclub gaat. Bij Roeselare komt er niemand bij. We waren heel tevreden over het werk van trainer Arne Laureins, en hij blijft. Bestuurlijk hangt de slechte gezondheidstoestand van onze Voorzitter Bart Coppens als een donkere schaduw boven de club. We leven mee met Bart, want we hebben samen veel meegemaakt en proberen hem waar mogelijk een hart onder de riem te steken.'

HKW Lokeren plaatste zich voor het eerst voor de Vlaamse jeugdfinales. Bij de U14 moesten de Oost-Vlamingen de duimen leggen voor HV Uilenspiegel, maar vader en zoon (Al)Bert D'hanis schopten het toch maar mooi tot op de finale in Putte en maakten het de Uilen knap lastig (30-31). Er kwam ook een einde aan de samenwerking met de bureu uit Waasmunster. Lokeren gaat verder op eigen benen, en richt nu ook een eigen seniorenafdeling op.

Don Bosco Gent won de reguliere competitie in tweede nationale heren, maar slaagde er niet in de promotie af te dwingen naar eerste nationale in de

barrages. Eynatten deed het wel, ten koste van HKW Waasmunster. Bart Danhieux: 'De blessure van onze rechteropbouw, Tim Van Cauwenberghe, heeft ons pijn gedaan. Op dat niveau is het moeilijk om een speler met zijn impact te moeten missen. Maar we zijn wel tevreden over de progressie die de groep gemaakt heeft dit seizoen. We hebben een kern die quasi uitsluitend uit eigen jeugd bestaat. Mathy Van Huylenbrouck, een van de weinige 'externen', keert terug naar Kortrijk, en hij wordt in het doel vervangen door Kasper Verbelen, die ook jeugdtrainer wordt.'

“Wij zweven nog steeds op wolkjes”

Na 19 jaar mochten de vrouwen van Initia Hasselt nog eens aan een zwaar feestje beginnen, want na de bekerwinst voegden ze daar ook nog eens de landstitel aan toe nadat de derde en beslissende wedstrijd tegen Visé eindigde met 22-20 winst. Merkwaardig is het feit dat drie zussen deel uitmaken van deze kampioenenploeg: Isabelle (29), Aurélie (27) en Marie (22) Bemelmans. Een week nadat ze kampioen werden, zijn ze het nog steeds unaniem eens over één zaak: “Wij zweven nog steeds op wolkjes”.

Al is dat bij de jongste zus eigenlijk een kleine wolk, vermits zij zich bij het begin van het seizoen zwaar bliesseerde: voor de tweede keer de kruisbanden van de knie gescheurd en dus amper gespeeld. Het ziet er zelfs naar uit dat Marie niet meer zal te bewonderen zijn op het terrein, want de gescheurde kruisbanden werden nog niet geopereerd en ze werkt zich op dit moment doorheen haar laatste projecten voor de Masterstitel Architectuur. Zij is de enige van de drie zussen, die nog thuis bij ma en pa Yves Bemelmans inwonen, de oudste twee wonen al buitenshuis. Aurélie heeft zelfs Robbert Bogaerts, basisspeler van de mannenploeg bij Initia, als vaste vriend en werkt als marketeer bij telecomoperator Mobile Vikings. En voor Isabelle was het behalen van de titel zelfs een afscheid als speelster. “Niet meer te combineren met de job van verpleegkundige op de afdeling hartonderzoeken,” klinkt het bij de sympathieke, goedlachse circelspeelster van Initia.

Maar het was wel degelijk door jou dat Initia uiteindelijk een ‘belle’ kon afdwingen in de finales van de play-offs?

Isabelle: “Op een onwaarschijnlijke manier dan nog! We stonden één doelpunt achter op luttele seconden van het einde van de reguliere speeltijd. Ik wist totaal niet hoe lang er precies nog op de klok stond, maar ik besloot mijn kans te wagen: op negen meter van het doel en met mijn 1m58 min of meer afgeblokt door twee speelsters van Visé. Maar de bal ging in doel en na twee verlengingen wonnen we ook de match. Bij Visé waren ze boos op zichzelf, want als ze een fout maken op mij, is de wedstrijd gespeeld. Nu ja, dat was onze zorg niet en eigenlijk vond ik ook niet dat ik op deze manier mijn handbalcarrière kon afsluiten.” (giert het uit)

Hoe belandden jullie eigenlijk in het handbal? Speelden ze thuis handbal?

Yves: “Ik heb zelfs nooit gehandbald, hoewel we op het college met Piet Moons (later BOIC-directeur) een leraar hadden, die iedereen naar het handbal verwees. Maar ik was koppig en koos voor tennis en vooral tafeltennis. Wij hebben daar een redelijke traditie in bij de familie Bemelmans, maar momenteel ben ik overgeschakeld naar het golf. Lekker wandelen in open lucht...”

Isabelle: “Toen ik zo’n tien jaar oud was, stelde mijn turnjuf voor om handbal te gaan spelen. Haar zoon gaf training en zo gebeurde het.”

Aurélie: “Bij mij hetzelfde. Diezelfde turnjuf en ik denk zelfs dat ik er een jaartje eerder mee begonnen ben. En Marie kwam nadien als vanzelfsprekend ook bij Initia spelen.”

Altijd bij Initia Hasselt blijven spelen?

Yves: “Gecombineerd met een uitwisselingsprogramma in het kader van haar architectuurstudies heeft Marie een tijdje bij een Zweedse club uit de buurt van Göteborg gespeeld. Maar niet in de hoogste afdeling.”

Aurélie: “Ik had ooit de optie om bij het Franse Lille te gaan spelen, maar ik had net mijn contract getekend voor mijn huidige job en dat vond ik toch zeker zo belangrijk en dus bleef ik bij Initia.”

Isabelle: “Ik ben ingegaan op het voorstel om als 17-jarige in te schrijven bij de Deense handbalacademie in Viborg. Zij recruteerden op dat moment Belgische en Nederlandse jongeren. Ik heb daar één jaar Deense les gekregen, we traiden ook op die school en ik heb daar ontzettend veel bijgeleerd. De eerste conclusie was wel dat wij, qua handbal, fel achter lagen op onze Deense leeftijdsgenoten. Maar de redering bij een topclub als Viborg was, dat hoe groter de vijver was om uit te vissen, hoe meer kans ze hadden om extra-goede vissen – lees speelsters – aan de haak te slaan. Ik ben in dat jaar wel gepromoveerd van het derde naar het tweede team, maar verder ging het niet. Zij recruteerden dan ook speelsters uit de ganse wereld, zij zijn ook een beursgenoteerd bedrijf en speelden mee in de laatste fase van de Champions League.

Iets te hoog gegrepen voor mij, maar ik wilde niet dadelijk opnieuw in België gaan spelen en dus belandde ik bij het Nederlandse BFC. Het was niet zo ver rijden van Hasselt naar Beek, de ploeg was gewoonlijk een middenmoter, maar ik speelde

er in een hoger gekwoteerde competitie. Ik ben er vijf jaar gebleven en we haalden één keer de bekerfinale. En dan ben ik naar Initia Hasselt weergekeerd.”

Waarom haalde Initia dit jaar de 'dubbel', m.a.w. welke waren jullie sterke punten?

Aurélie: “Ik denk dat we dat te danken hebben aan het collectief. Wij vormden gewoon een sterk team. We hadden geen vaste speelster die elke match goed was voor tien doelpunten, maar het gevaar kon in elke wedstrijd van iemand anders komen en we konden raak treffen vanuit alle posities op het terrein.”

Isabelle: “Klopt, maar ik denk dat het ook niet onbelangrijk was dat we een groep goede vriendinnen vormden. Het merendeel van de speelsters kwam uit het Hasseltse en we kenden mekaar dan ook al vele jaren. Voeg daar bij dat we voor het derde jaar Jo Smeets als trainer hadden, zodat de automatismen al goed ingebakken waren. Hij deed dat zeer goed: hij hield afstand en bemoeide zich alleen als het niet zo goed liep. Maar alles bij mekaar: hij kon ons aan.” (lacht)
Was die derde finalematch echt iets speciaals?

Aurélie: “Absoluut. Een bomvolle Alverberg, ook al omdat de mannenploeg na ons ook om de landstitel speelde. We voelden onszelf ook goed in ons vel. De motivatie zat goed en we wilden het zo graag. We stonden ook nagenoeg de hele match aan de leiding en ik denk dat ze bij Visé veel meer twijfelden dan bij ons. Jammer dat ook

de mannen de titel niet haalden tegen Tongeren. Dat zette even een domper op de feestvreugde, maar nadien zijn ze toch bij ons komen mee feesten.”

Waarom wil jij er mee stoppen, Isabelle?

“Ik voel echt wel dat mijn lichaam lijdt onder die actieve sportbeoefening. Het werd ook hoe langer hoe minder combineerbaar met mijn job. En ik neem veel liever afscheid in stijl.”

Aurélie: “Ik denk nog niet echt aan stoppen. We bekijken het wel seizoen per seizoen. Op dit moment doe ik het nog altijd veel te graag om ermee te stoppen.”

Yves: “De laatste jaren was ik al blij dat al mijn dochters nog gezond en wel het einde van de wedstrijd haalden. Ook Isabelle heeft zich wel eens de kruisbanden gescheurd en het is vooral mentaal erg zwaar om terug te komen na een heel lange revalidatie. Om dan zonder schrik voor nieuwe blessures te kunnen verder spelen. Een tweede keer met gescheurde kruisbanden zou er om die redenen wel eens te veel kunnen aan zijn voor Marie. Ik weet echt niet of ze nog ooit terugkomt.”

Vertellen jullie eens wat je mekaars sterke punten vindt als speelster?

Aurélie: “Isabelle is een echte vechter. Ze zal er steeds haar kop voor leggen.”

Isabelle: “Aurélie is dan weer een hele intelligente speelster. Ik probeer me nog door het gaatje te

Aurelie Bemelmans

28

wringen, zij zal het slimmer aanpakken en een andere oplossing bedenken via andere speelsters. Maar ook zij zal blijven doorgaan. Marie vind ik eveneens een intelligente spelverdeelster. Jammer van haar blessure, want zij had dit seizoen moeten doorbreken.”

Voelen jullie je niet dikwijls ondergewaardeerd als vrouwelijke handballers?

Aurélié: “We maken ons geen illusies. Er zijn weinig speelsters die ergens in een Europese competitie spelen. In de Europese bekercups spelen we wel goede wedstrijden en winnen we aan ervaring, maar een finale spelen zit er ook niet in.” (lacht)

Isabelle: “We mogen van het bestuur steeds Europees spelen als we een prijs halen. Daar moeten we dan als groep van genieten en weten waar we onze prioriteiten leggen.”

Yves: “Het bestuur tracht inderdaad die Europese verplaatsingen rond te krijgen. Veel hangt dan ook af van de lottrekkingen. Wij konden nog met een bus naar Slovenië, maar bij Visé moesten ze het vliegtuig nemen naar de Faröer eilanden. Bij Meeuwen speelden ze indertijd bijna elk jaar kampioen en ze lachten ons uit omdat wij Europees speelden. Dat moet iedere club dus voor zichzelf uitmaken.”

Heeft één van jullie de Topsportschool

meegemaakt?

Isabelle: “Ik heb ze meegemaakt in haar meest bloeiende periode onder leiding van Huub Maes en Jos Schouterden. Ik zat er van het vierde tot het zesde jaar: een hele mooie tijd, waarin we veel hebben bijgeleerd en hard gewerkt. Maar het gebrek aan recrutering werd de school allicht fataal. Heel jammer dat de Topsportschool verdween, al kan je in Hasselt nog wel kiezen voor handbal als keuzevak.”

Aurélié: “Ik heb altijd Latijnse gedaan en die optie was niet te combineren met de Topsportschool.” Hebben jullie nog deel uitgemaakt van de nationale ploegen?

Aurélié: “Twee keer per jaar werd ik bij de jeugd opgeroepen voor een Vlaamse selectie.”

Isabelle: “Ik heb wel enkele interlands en kwalificatietoernooien gespeeld, met daaraan gekoppeld een aantal stages.”

Blijft de combinatie sport/werk of sport/studies niet te zwaar?

Yves: “Ik denk het niet. Wij hebben altijd getracht om veel aandacht te besteden aan de studies, maar zo veel mogelijk in combinatie met sport. Als dat niet ging, dan werd er eens heel even niet gesport. Maar ik denk dat de combinatie ook een hoop voordelen met zich meebrengt: ze leren discipline en planning. Bij Initia kan die combinatie blijikbaar met succes gevolgd worden, want wij hebben in de ploeg twee dokters, één kinesiste, één Master in de psychologie en Aurélié heeft b.v. TEW gedaan in Leuven.”

Aurélié: “Het leuke was dat we dan dikwijls met z’n vieren of vijven in één auto vanuit Leuven naar de trainingen kwamen en bij het terug rijden, werd er in het Leuvense nog wel eens gestopt bij een studentencafé. Maar ik weet niet of ze dat thuis wisten.” (lacht)

Hebben jullie buiten jullie werk en het handbal nog tijd voor andere hobbies?

Isabelle: “Bij de jeugd wel. Nu niet meer.”

Aurélié: “Handbal vult ook een groot gedeelte van ons sociaal leven, hé! We gaan met de ploeggenoten wel eens samen iets eten of drinken.”

Einde mei was het seizoen gedaan en in augustus begint het pas opnieuw. Wat gaan jullie – en jij in het bijzonder, Isabelle - nu doen?

Aurélié: “Ik ga graag wel eens een eindje lopen. Of tennissen, of squashen. En ik probeer ook tijdig fit te zijn voor de eerste trainingen herbeginnen.”

Isabelle: “Dat is de vraag, hé! Vooreerst ga ik mijn lichaam een drietal weken laten rusten. Nadien misschien een beetje fitnessen in de Olympia sporthal. Ik ben nu eenmaal gewend om aan een ploegsport te doen, dus ik ga op zoek, zeker?”

Misschien blijven jullie na de handbalcarrière wel in het handbal?

Isabelle: “Ik stap zeker niet helemaal uit het handbal, maar ik word zeker geen trainer, ook geen jeugdtrainer, want dan zit je opnieuw met een reeks vaste verplichtingen, die niet te combineren zijn met de job. Ik wil zeker nog iets terug doen voor de sport, die me zo veel geboden heeft. Alleen is het zoeken in welke functie dat kan gebeuren.”

Aurélië: “Ik ben dus nog niet zo ver, maar vermits mijn vriend ook in het handbal zit, zie ik mezelf nog wel ergens in het handbal actief blijven. Maar zeker geen functie als trainer. Daar heb ik het geduld niet voor.”

Na 19 jaar nog eens een titel en tegelijkertijd de bekerwinst. Wat kan er nog beter?

Isabelle: “Vooral die titel voelde supergoed aan. Ik denk dat het een uitdaging moet zijn om die titel nog eens te veroveren. Met een enigszins andere ploeg, want naast mezelf stoppen ook Manon Oomen en Hilke Raymaekers ermee. Er zijn natuurlijk een aantal jonge speelsters uit de eigen jeugd die aan de deur kloppen.”

Aurélië: “Toen ik 16 jaar was, vochten we met de eerste ploeg tegen de degradatie. Eigenlijk bezitten we – op een tweetal speelsters na – nog steeds diezelfde ploeg, die altijd maar gegroeid is. Ik denk dat we de juiste mengeling van talenten en karakters gevonden hebben.”

Yves: “Een aantal clubs trekken natuurlijk ook aan de mouw van onze speelsters. Bij Visé heeft ongeveer de helft van de ploeg een Initia-verleden. Het blijft voor de ploeg dan ook een kwestie om de beloften gemotiveerd te houden. Wij hebben de play-off-finale gespeeld met een beperkte kern. Die mag voor mij best uitgebreid worden. Toen mijn dochters die leeftijd hadden, begreep ik soms ook niet waarom ze niet mochten spelen. Tien jaar later weet ik dat natuurlijk wel. Datzelfde verhaal moeten de beloften en hun ouders ook beseffen.”

Was je zelf een fanatieke vader?

Isabelle: “Mama en papa reisden elk weekeinde het hele land rond om ons te zien spelen. En ze hadden over alles een mening. Zondagavond was er dan een soort familiediner, waarop alles geanalyseerd en besproken werd. En nadien was het: op naar de volgende match.”

Yves: “Ik heb nooit zelf gespeeld, maar je treedt als één club naar buiten. Er is geen aparte afdeling mannen en vrouwen. Dat is soms een kwestie van geven en nemen. Ik ben wel even jeugdvoorzitter geweest. Maar dat vergt erg veel tijd en uiteindelijk komt alles toch wel neer op dezelfde schouders. Gelukkig waren

we bij Initia met voldoende bekwame mensen. Binnen de club wordt de jeugdwerking door het jeugdbestuur zo veel mogelijk zelf gefinancierd. Toen er in 2004/2005 geen bestuur meer was voor de vrouwenploegen, hebben we samen met een aantal andere ouders aan de kar getrokken en in overleg met voorzitter Bruno Willems weer alles in goede banen geleid. We hebben dus geen apart damesbestuur, maar alles wordt geregeld met veel gezond verstand en in verhouding tot de behoeften.”

Welke argumenten zou je gebruiken om iemand aan te zetten handbal te komen spelen bij een vrouwenploeg?

Isabelle en Aurélië: “Het is een toffe ploegsport. Je houdt er vriendinnen voor het leven aan over. Het is een dynamische sport en heel divers: verdedigend, aanvallend, je ontwikkelt veel sportieve kwaliteiten en het is een bijzonder leuk spelletje. Probeer het maar eens!”

Marcel Coppens

Isabelle Bemelmans

Groot scholenturnooi in Bocholt

Hub Maes en Sabine Stieglitz sloegen onlangs de handen in elkaar en organiseerden een groot SVS-handbaltornooi in Bocholt. Negen scholen, zorgden voor drieëntwintig ploegjes, wat goed was voor een handbalnamiddag met 138 enthousiaste kinderen.

Hub en Sabine, kunnen jullie iets meer uitleg geven over jullie functie binnen de club?

Hub: In Bocholt ben ik sinds twee seizoenen sporttechnische verantwoordelijke van de trainers en de jeugd boven de 12 jaar. Daarnaast ben ik trainer van de heren 2 en geef ik nog techniek, kracht- en stabilisatietrainingen aan diverse ploegen binnen de club.

Als sporttechnisch coördinator lijkt het mij evident dat je ook weet hebt van het promotiewerk. Samen met Sabine Stieglitz (promotieverantwoordelijke) en Helen Geurts (administratief jeugdcoördinator) proberen wij dit in goede banen te leiden. Het voorbije jaar werd dit team geregeld aangevuld met Ils De Win, Sofie Geutjes of Dominique Peeters

Sabine: Als promotieverantwoordelijke van Bocholt ben ik enorm begaan met de hele entourage binnen de club. Daarbij heb ik mij vooral toegepitst op onze jeugd, dit omdat zij onze toekomst zijn de club. Om nog korter bij de jeugd te kunnen staan, ben ik altijd heel actief bezig geweest als ploegverantwoordelijke bij de JM10 en JM12. Als mama van handballende kinderen spendeer je zelf al snel ettelijke uren in een sporthal. Daarom was de keuze ook snel gemaakt, toen ik deze kans kreeg aangeboden. Van nature en mede door mijn job als bedrijfsleider, ben ik een enorm gedreven persoon en ga ik elke uitdaging aan om een project te doen slagen.

Hadden jullie reeds ervaringen met SVS of was het een stap in het onbekende?

Hub: Ik kende de werking van SVS reeds vrij lang. Toen ik nog op de topsportschool actief was, leverden wij met de leerlingen van de topsportschool jaarlijks op diverse scholenturnoaien de jeugdscheidsrechters. Hierdoor had ik reeds een goed contact met zowel Ludo Winters als Jan Geelen (verantwoordelijken SVS Limburg). Geregeld konden wij zeer open van gedachten wisselen over de weg die schoolsport in het lager onderwijs diende uit te gaan en wat de plaats van mini-handbal hierin kon zijn.

Wat ging er allemaal aan het tornooi vooraf?

Hub: In Bocholt had men reeds wat zij "het scholenturnooi" noemde. Organisatorisch zat dit echter op een heel ander domein dan wat SVS van een scholenturnooi verwachtte. Zo werden de kinderen wel door de scholen gestuurd (gedropt) maar moest de club verder maar zien hoe ze

de namiddag organiseerde. Sommige scholen stuurden enkel kinderen en geen begeleidende leerkrachten. Dit was voor SVS uit den boze en daarom hebben we het dit jaar anders aangepakt. **Sabine:** Vandaar dat tijdens onze eerste afspraak met SVS al duidelijk werd dat zij de inschrijvingen voor hun rekening zouden nemen en dat elke school die mee wilde doen, een begeleidende leerkracht moest leveren. Dit hoefde niet de LO-leerkracht te zijn, noch moest hij of zij iets van handbal kennen. Verder zou SVS trachten de scholen te mobiliseren om deel te nemen en zouden zij instaan voor de opmaak van het speelschema van de tornooidag zelf.

Wie werd er uiteindelijk bij het tornooi betrokken en hoe was de rolverdeling tijdens deze dag?

Sabine: Naast de samenwerking met SVS, hebben wij ook de gemeentelijke sportdienst erbij betrokken. Zij zorgden voor extra promotie op de scholen en schonken ook een klein aandelen aan alle deelnemers. Als promotieverantwoordelijk van de club, heb ik nogmaals alle scholen een persoonlijke uitnodiging gestuurd en Helen maakte reclame tijdens de vele initiaties die ze samen met de andere trainers gaf.

Hub: Verder heeft onze participatie zich vooral toegespitst op het verzorgen van de arbitrage van de wedstrijden en op de coaching van de ploegjes. In totaal konden wij hiervoor beroep doen op 42 jeugdleden die in plaats van die dag zelf te trainen, één van deze opdrachten toegewezen kreeg.

Hoe werd het SVS-tornooi ervaren door: de kinderen, de leerkrachten, SVS, de medewerkers van de club...

Sabine: We mochten na afloop van dit scholentor-

nooi toch wel terugblikken op een zeer geslaagde dag. De leerkrachten van de scholen werden tijdens de wedstrijden ontlast van opdrachten en werden door de club getrakteerd op een tas koffie met taart. Op deze manier kregen ze de kans om een babbeltje te slaan met de andere leerkrachten, wat enorm geapprecieerd werd!

Hub: Na het tornooi hebben we een korte evaluatie gehouden met Jan Geelen van SVS. Vooral het feit dat we onze eigen jeugd inschakelden als coaches en scheidsrechters was vernieuwend en werd erg geapprecieerd. Op deze manier konden de leerkrachten eens vanuit een andere invalshoek hun leerlingen bezig zien.

Zie je reeds effecten van dit initiatief? Is het project voor herhaling vatbaar?

Sabine: Wij zien dit tornooi in overkoepeling met de scholeninitiaties die hier aan vooraf gegaan zijn. Door al vroeg op het seizoen (september) actief te starten met de scholeninitiaties hebben wij het scholentornooi hieraan kunnen vastkoppelen. Deze acties tezamen hebben er voor gezorgd dat er een sterke ledenstijging merkbaar is binnen de club. Enkele weken na het SVS-tornooi zijn wij persoonlijk terug langs de deelnemende scholen gegaan, om eens te horen hoe zij (leerkrachten en kinderen) het evenement hadden ervaren. Binnen onze club hanteren wij altijd graag de persoonlijke aanpak. Ze gaven dan ook allen aan dat ze bij het volgende tornooi terug present zullen zijn.

Hub: Het tornooi werd op alle vlakken positief beoordeeld. We zullen ons in de toekomst dan ook zeker blijven inzetten om dit concept verder uit te bouwen. Een volgend SVS-tornooi is alvast vastgelegd op 18 november 2015.

NICHOLAS PLESSERS NAAR SG SCHALKSMUHLE-HALVER

Nicholas Plessers verlaat Gummersbach en trekt naar SG Schalksmuhle-Halver. Handbal X-tra trof de jonge Red Wolf als aandachtig toeschouwer bij de Play-Off Finale in Hasselt.

"Ik kreeg ruim spelgelegenheid bij het tweede team van Gummersbach, maar de eerste ploeg zat er niet echt in. Ik speelde wel enkele minuten in de bekerwedstrijd tegen Flensburg, toen het kalf al verdrongen was, maar structureel spelen zou moeilijk worden. Aangezien onze tweede ploeg voor volgend jaar niet zou meespelen voor de prijzen, heb ik verkozen de overstap te maken naar reeksgenoot SG Schalksmuhle-Halver.

Het is een ambitieuze club. Er werden enkele spelers met ervaring in tweede Bundesliga gerecrueteerd en ik heb er vertrouwen in dat we zullen meespelen voor promotie naar tweede Bundesliga. Ik had aanbiedingen van Tongeren, Hasselt en Bocholt, maar ik zou eerst nog mijn diploma willen behalen in Duitsland en dan pas overwegen terug te keren naar België. Ik heb voor twee jaar getekend. We zullen 5 keer trainen per week en ik zal ook deeltijds werken. Tot nu toe was er een Letse doelman, maar die is intussen 41 en hij zal nog een jaar blijven als keeperstrainer."

Fithandbal? Fithandbal!

Fithandbal is een nieuw concept om volwassenen ouder dan dertig de kans te geven om één keer per week recreatief te sporten. Gelijk welke sportervaring je hebt, iedereen is welkom op de fithandbaltrainingen. Sommigen hebben nog gehandbald als ze jong waren en zijn er dan mee gestopt, sommigen mogen niet meer handballen doordat ze een zware blessure hebben opgelopen, van sommigen doen hun kinderen handbal en hebben zij ook zin om terug te sporten, en sommigen willen gewoon sporten. Binnen fithandbal doen we meer dan alleen handbal, we werken aan de uithouding, we onderhouden de spieren, we doen uitdagende handbal spelvormen.

In fithandbal zijn we eigenlijk individueel in team aan het sporten. Ieder sport op zijn/haar niveau maar toch ben je actief bezig in groep. Het verschil met handbal en fithandbal is dat er

32

iedere training drie thema's aan bod komen:

- Pulse (uithouding)
- Power (spierversterkende oefeningen)
- Play (handbal)

Naast de trainingen worden er in de regio's ook fithandbal-driehoekstornooien georganiseerd.

Dit zijn toernooien waar het sociale, het recreatieve en natuurlijk het handbalplezier primeren.

Fithandbal centraal thema op VHV promotiebijscholing in Leuven

Einde mei vond op de campus Wiskunde van de KU Leuven de jaarlijkse promotiebijscholing van de VHV plaats. Breedtesportcoördinator Katrien De Backer startte daarom met een wiskundig onderbouwde uiteenzetting over wat het concept fithandbal inhoudt en wat de mogelijkheden en opportuniteiten zijn van het introduceren ervan in de club.

Patrick De Mot (HV Uilenspiegel) en Alain Brys (HC Schoten) getuigden vervolgens op een inspirerende manier over hoe zij fithandbal (ouderhandbal) in hun club hadden geïntroduceerd. Naast meer handballers en ouders die ook ervaren hoe leuk het handbalspel is, zijn een vergroting van het engagement van de ouders binnen de jeugdwerking een aantal voordelen die aan bod kwamen. Beide clubs hadden ondertussen een groep van 20 à 25 ouders die regelmatig (wekelijks of 2-wekelijks) fithandballen en ook af en toe aan toernooien deelnemen. Er doken bij beide clubs ook een beperkt aantal ex-handballers op. Zij worden gezien als een pluspunt in het ondersteunen van de trainer tijdens de sessies en mee uitleggen en bewaken van de trainingen tijdens de toernooien.

Fithandbalwedstrijd tussen Schoten en GBSK

De grootste doelstelling is het recreatieve en sociale aspect belichten. Daarom zijn de trainingen bij bv. Uilenspiegel later dan de jeugdtrainingen zodat er telkens een uitgebreide “nabespreking” kan volgen in de cafetaria.

Na de pauze werd er in groepjes nog druk gediscussieerd en gebrainstormd. Hier volgen enkele ideeën die tijdens het overlegmoment aan bod kwamen:

Vaak start het initiatief na een einde-seizoenswedstrijde ouders tegen kinderen. De ouders blijken het leuk te vinden en de eerste stappen kunnen gezet worden. Het is vaak een kwestie van de opstart durven maken met een kleine groep die via mond aan mond reclame snel tot een groep van 15 à 25 ouders kan groeien. De kostprijs is relatief laag vermits er buiten verzekering en ledenbijdrage weinig andere kosten zijn (geen ploegbijdragen, geen scheidsrechterskosten,...). Het bleek ook interessant te zijn om een bestuurder (vb. in Uilenspiegel doet de voorzitter dit) de sessies te laten geven. Zo verbetert de band tussen bestuur en ouders van jeugdspelers en kunnen gemakkelijker engagementen van ouders bekomen worden.

Er werd geëindigd met een sessie fithandbal gegeven door Jakob Dhaene op het grasplein voor de aula. Hier konden de aanwezigen (die de gloednieuwe lesmap fithandbal ontvingen) kennis maken met wat een fithandbaltraining inhoudt.

We willen de lesgevers en deelnemers bedanken voor hun constructieve bijdrage en positieve ingesteldheid.

Volgende clubs waren vertegenwoordigd: HV Lokeren, HC Schoten, Olva Brugge, HV Lommel, HC Leuven Tigers, HV Uilenspiegel, HC Atomix, Apolloon Kortrijk, DHC Waasmunster, GBSK, Achilles Bocholt, HB Sint-Truiden, Rhino Turnhout, HHV Meeuwen, HV Arena, Kreesa Houthalen, Roelare, Sporting Nelo, HC Eeklo, Heist o/d Berg, Welta, HC Overpelt, Don Bosco Gent, HC Eagles Aarschot, HK Waasmunster

KIDS DAY 2015 - 15 NOVEMBER

De KIDS DAY 2015 zal plaatsvinden op zondag 15 november in Heist-op-den-Berg. We verwachten alle JM8, JM10 (voormiddag) en JM12 (namiddag) om er een echt handbalfeest van te maken. Er zal een aparte mini ladies reeks zijn voor de M10 en M12.

Naast het tornooi (waar vorig jaar meer dan 40 ploegen aan deelnamen) zal je je ook kunnen uitleven in de randanimatie (springkasteel, handbalproeven,...). Pim de Panter, onze mascotte, zal je persoonlijk verwelkomen aanmoedigen die dag.

Contactpersoon:
Gerrit Vertommen
(Vlaamse Handbalvereniging vzw)
E-mail: gerrit.vertommen@handbal.be
Tel.: 0486 90 67 46

Buitenkansje voor de U17

Als gevolg van het laattijdig afmelden van Union West Vienne had de VHV-selectie U17 het geluk uitgenodigd te worden tijdens het pinksterweekend op het internationaal U18-tornooi in Marcq-en-Baroeil (Frankrijk). Een verslag van onze man ter plaatse: Marc in Marcq.

Onder leiding van Jean-Christophe Hougardy trokken de VHV U17 ten strijde op dit hoog aangeschreven tornooi waar ploegen met klinkende namen aan deelnamen: Veszprem (Hongarije), Mielec (Polen), Parijs, Nantes en Tremblay, een selectie van het kanton Genève en de LFH selectie.

De regioselectie (1999-2000) nam op hetzelfde moment deel aan het tornooi in Neuss (Duitsland), waar ze reeds geruime tijd geleden voor hadden ingeschreven. De overige jongens (1998) versterkt met Gertjan Bongaerts (1997) trokken naar Frankrijk. Voor Louis Vandebek (Nelo) werd het een eendagstornooi, aangezien hij op zondag de nationale finales U16 mocht spelen.

Net zoals tijdens het tornooi in Nordhorn, lag de nadruk ook nu weer op de progressie bij de jongens en niet op het eindresultaat. In dat kader heeft elke speler spelgelegenheid gekregen, om zo het verschil te kunnen afmeten tegenover de tegenstander. Op deze manier kan elke speler afzonderlijk de nog af te leggen weg behalen, om

op termijn hetzelfde (hoge) niveau te behalen als onze tegenstanders van dezelfde leeftijdscategorie.

Daar wij te weinig tegen ploegen spelen van dit hoge niveau, hadden onze jongens anderhalve wedstrijd nodig om zich tot op dit niveau te hijsen. De fysieke kracht, de snelheid van het spel, maar ook het lezen van het spel is van een veel hoger niveau dan in onze jeugdcompetities. Net zoals in Nordhorn werden onze spelers hierdoor een beetje verrast, en werd elk foutje of moment van twijfel direct afgestraft door de tegenstanders.

Na een aanpassingsperiode en twee verloren wedstrijden, tegen Veszprem en Nantes (de twee favorieten van het tornooi), konden meerdere van onze jongens hun niveau optrekken (o.a. Gaëtan Van Haesdonk). Daarenboven gebruikte Gertjan Bongaerts de ervaring die hij heeft opgedaan gedurende de voorbije vier jaar in Duitsland, om de maturiteit van deze jonge ploeg op te vijzelen.

Gedurende het hele tornooi heeft de groep hard gewerkt en gebouwd aan het samenspel, om zo de details te corrigeren, om uiteindelijk een hoger niveau te bereiken (een strategie die de nationale A-ploeg ook toepast). Hierna stapelden de betere prestaties zich op, met als gevolg betere resultaten en zelfs overwinningen.

De enige schaduwkant tijdens het tornooi was het verlies tegen Alliance du Nord Handball. Dit was onder meer het gevolg van een wat bizarre arbitrage, waarvoor de organisatoren en de trainer van de tegenstanders zich naderhand

overigens kwamen verontschuldigen. Indien we deze wedstrijd hadden gewonnen, hadden we voor de 5de en 6de plaats gespeeld op dit hoogstaand tornooi. Maar dit is natuurlijk zoals eerder vermeld niet het belangrijkste. We onthouden vooral dat we net zoals in Nordhorn begin april, met deze extreem gemotiveerde groep enorm gegroeid zijn tijdens het tornooi. Dit alles was echter niet mogelijk geweest zonder de hulp en steun van de ouders die aanwezig waren gedurende het volledige weekend. Waarvoor een dikke 'dankuwel'!

Marcq-en-Baroeul was een zeer mooie ervaring om nooit meer te vergeten, maar nu zullen er meer financiële middelen moeten gevonden worden, om meer samen te kunnen trainen en deel te kunnen nemen aan zulke hoogstaande tornooien. Om op deze manier samen te kunnen groeien, want de weg is nog lang...

We bedanken de VHV, de clubtrainers (met in het bijzonder Guido Follon), maar natuurlijk ook de ouders voor hun samenwerking en al hun inzet. Op naar het volgende seizoen!

Marc Dongleur

Clubnieuws Regio Limburg

HB **Sint-Truiden** haalde bij de meisjesjeugd de Belgische titel bij de M16 binnen. De ploeg van Johan Helsen en Tony Ghijsens domineerde DHC Meeuwen en zal ongetwijfeld binnen enkele jaren de ruggengraad vormen van de damesploeg. Bij de heren is er een generatiewissel. Salem Dobojak volgt Edo Delic op, die terugkeert naar Fémina Visé, als herentrainer. Van Pentagoon Kortessem komt Erik Jacobs over, die opnieuw het doel gaat verdedigen. De broers Carpentier maken de overstap van Initia Hasselt.

Bij **Pentagoon Kortessem** zijn er twee bewegingen. De dames zien een aantal ervaren speelsters komen, die het op het hoogste niveau voor bekeken houden. Met spelverdeelster Marijn Peeters (Sint-Truiden) en keepster Sofie Nouwen (Fémina Visé) krijgt Pentagoon, dat in tweede nationale play-downs speelde, een kwaliteitsinjectie waar veel andere clubs met afgunst naar kijken. Marijn Peeters: 'ik had het na 9 jaar Sint-Truiden wat gezien op het hoogste niveau. Maar ik handbal nog steeds graag, en Kortessem is niet alleen dichtbij, ik vind er ook

nog Sofie Nouwen en Veronique Bormans terug. Als klap op de vuurpijl zal Jolien Moermans er tweede trainster worden. Ik kijk er al naar uit!'. Bij de heren van Kortessem is het dan weer krabben. Voorzitter Patrick Boes blijft er echter rustig bij: 'we hadden een slecht seizoen. Na de degradatie uit superliga gingen we dit seizoen gebukt onder blessureleed. Op sommige wedstrijden keken er meer spelers geblesseerd toe vanuit de tribune dan er op het wedstrijdblad stonden. Veel spelers moesten noodgedwongen wekelijks dubbel spelen met onze regioploeg. Het seizoen heeft dan ook zijn tol geëist, en een aantal spelers hangen de schoenen aan de haak, soms noodgedwongen omdat het lichaam niet meer mee wil: Matthias Hacking, Ron Froyen, Marco Mirisola en Bart Verheyen. Erik Jakobs gaat naar Sint-Truiden en trainer Ryszard Obrusik gaat de superliga van Initia trainen volgend seizoen. Wij hebben dus besloten een nieuwe start te nemen met onze eigen jeugd, aangevuld met een aantal meer ervaren spelers. Maar we hadden mankracht tekort om ook een tweede team in te schrijven. Bij de dames komt er een ploeg bij, bij de heren valt er één weg.'

Sporting Nelo verwelkomt volgend seizoen David Polfliet, dat was al een tijdje geweten. Ook Stijn Gijs komt over, van KV Sasja, als circelspeler. Nelo test ook nog enkele linkshandige spelers. Lazar Popov verlaat de club na één seizoen, net als Brian El Joudoudi. Brecht Van Brabant trekt naar Initia, waar hij de concurrentie aangaat met Jelle Vonckx om het plaatsje van Jef Lettens in te nemen. Bij de jeugd van Sporting Nelo konden ze opnieuw een Belgische titel vieren. Deze keer waren de U18 van Frank Torfs aan het feest in Visé, waar ze de thuisploeg klopten. De U16 van Guido Follon hielden het bij de Vlaamse titel. Op Belgisch niveau moesten ze de duimen leggen tegen HC Eynatten.

WELTA Mechelen naar Liga1: derde promotie voor T1 Ronald Dom

In Liga Oost eindigen Merksem, Bocholt en Welta met gelijke punten. De titel-match Welta-Olse was een heuse thriller. Welta liep aanvankelijk 4 goals uit maar moest verder constant achtervolgen. Zuiver op karakter werd het in money time 24-24 en net voor afluiten werd nog een Mechelse tegenaanval door de Olse-doelman weggemaaid. Eén doelpunt te kort voor de titel, maar toch promoveert Welta samen met kampioen Olse en Bocholt naar Liga1 (voorheen Superliga). Opluchting en tevredenheid alom... Of toch een gemiste kans?

‘Als sportman moet je teleurgesteld zijn als je net naast de titel grijpt,’ redeneert Welta-coach Ronald Dom. ‘Meteen na afluiten was de ontgoocheling groot, zeker omdat we in de slotseconden nog een reuzenkans op de winning goal missen. Maar na de cool down maakte die ontgoocheling plaats voor tevredenheid. Want promotie was het doel op zich, niet de titel. Die promotie geeft de club perspectief, ademruimte, we kunnen nieuwe wegen inslaan, begrijp je? En ik blijf er bij: je moet minstens Liga1 spelen om iets te betekenen. Daar onder sta je niet in de picture. Ach, die titelmatch op zich was een unieke beleving. Voor de club, de supporters, de jeugd, voor de neutrale toeschouwer op de afgeladen tribune. Eerst kwam de ontgoocheling, meteen daarna nam trots de bovenhand.’

Succetrainer

Ronald Dom is een krijger van vele oorlogen. Gepokt en gemazeld bij de jeugd van Kindervreugd, daarna als speler bij Sasja (‘Ik heb daar altijd zeer goede trainers gehad. Dat was de basis voor mijn eigen trainerscarrière...’) en uiteindelijk in het trainersvak gerold bij Uilenspiegel. ‘Eerst nog twee jaar als speler, maar al gauw vroeg men mij om Uilenspiegel te trainen en te coachen. Ik was 32 toen ik door rugproblemen moest stoppen als speler. Ik heb met den Uil twee promoties meege maakt, één keer als speler, één keer als trainer. Daarna ben ik vertrokken naar Atomix.’

Dat was het Atomix van de gouden jaren, de periode van voorzitter Ive Schroven.

Ronald Dom: ‘Een boeiende beleving. In vier jaar tijd zijn we van landelijke naar eerste nationaal geklommen. Drie kampioenstitels, dat is niet niks hé? Een absoluut hoogtepunt in mijn handbalcarrière, zeker weten.’

Bij Atomix ben ik me er ook bewust van geworden wat noodzakelijk is om te groeien als club. Om kampioen te spelen of te promoveren, en finaal de top te bereiken. Want je kunt daar als trainer van dromen, maar daarom lukt het nog niet. Je hebt de juiste spelers nodig, de juiste mentaliteit en ook de entourage moet goed zitten.

Zonder de juiste structuur geen succes. Atomix had in die periode echter de gunstige flow, het zat allemaal snor in de club. Alles was goed geregeld in Haacht, alles prima omkaderd. Men wist wat men wilde om hoger op te geraken. En de middelen waren er ook natuurlijk. De spelers die destijds werden aangetrokken waren niet van de minste, dat waren stuk voor stuk toppers. Kijk, voor mij is het alleszins omzien met bewondering, een mooie herinnering....

Helaas was de club onvoldoende voorbereid op die nieuwe situatie in eerste nationaal, op het leven aan de top. Men is buitenlanders beginnen aantrekken, in ons land een enorm moeilijke operatie omdat men die spelers moet tewerkstellen. En dat lukte niet of nauwelijks. Ik was intussen geen T1 meer, ik was eigenlijk technisch directeur. Ik heb ook nog twee seizoenen de junioren getraind en gecoacht, een zeer talentrijke generatie overigens. Tegelijkertijd was het in de eerste ploeg een komen en gaan van trainers, en begon ook de teloorgang van de club als structuur. Het experiment met de buitenlanders was een complete mislukking met gevolg dat Atomix in vrije val raakte...’

Revival Mechelse handbal

Ronald Dom vertrok uiteindelijk bij de Vlaams-Brabanders en verkaste naar Groot-Bijgaarden. Onder de vleugels van voorzitter Freddy Lievens.

‘Een heel aparte ervaring’, mijmert hij nu,

'Alles was daar jeugd. Wij speelden met omzeggens een cadettenploeg in de ligareeks, moesten almaar nederlagen incasseren omdat die jonge gasten veel te vroeg voor de leeuwen werden gegooid. Maar ik heb daar enorm veel plezier aan beleefd. Freddy Lievens is wel de meest aimabele voorzitter die ik in het handbal heb ontmoet. Kortom, voor mij was het een heel speciaal jaar. Maar mezelf kennende, mijn ambitie als trainer, altijd maar hogerop willen, altijd maar nieuwe projecten willen starten, wist ik dat Groot-Bijgaarden een tussenstation zou zijn. Wij speelden ook wedstrijden tegen Welta en ik besefte meteen dat in Mechelen een nieuwe uitdaging lag. Welta was immers aan een revival begonnen...'

Het clubbestuur van Welta had een plan. Een goed plan. De club wilde in drie jaar tijd promoveren naar de Superliga en had daar een stappenplan voor. En dat zinde Ronald Dom wel.

'Marnix Somers en zijn equipe hadden er echt over nagedacht,' aldus Ronald Dom. 'Ik vond daar terug wat ik ooit bij Atomix had gezien, maar bescheidener. Ik had als het ware een déjà vu. Vooral qua omkadering stond er een stevige structuur. Ik had zoiets van: Welta was een traditieclub en moet dat opnieuw worden, het Mechelse handbal verdient beter dan die wat verwaarloosde positionering. Mechelen had immers ook een teloorgang gekend na de gloriejaren met de Poolse importspelers. Ik heb dan ook geen ogenblik gearzeld om de uitdaging te aanvaarden. Ik vond dat Mechelen terug op de handbalkaart moest worden gezet. En dat verhaal is nu bekroond met de promotie naar de Liga1. Er is daar enorm hard gewerkt met de jeugd en dat werpt vruchten af. De

doorslaggevende factor voor die revival zijn echter de mensen, het clubbestuur en de medewerkers. De mensen die er belangeloos hun vrije tijd in stoppen. Een club staat of valt met de entourage. Als die niet goed zit kun je niks bereiken.

Kijk, na de titelmatch in De Ploan heb ik bij vele mensen opnieuw een zekere trots waargenomen. Bij vele Mechelaars is de fierheid terug. Vergeet niet dat de dames van Welta vorig jaar al zijn gepromoveerd naar tweede nationaal. Dat is ook deel van die revival. Twee Mechelse teams zijn nu doorgegroeid en de heren van Welta horen absoluut thuis in Liga1. Oorspronkelijk was het plan pas volgend jaar te promoveren. Maar het is sneller gegaan dan gepland omdat we wisten dat onze topscorer, Simon Van Den Bergh, hogerop wilde. Hij was een sleutelfiguur in het nieuwe Welta. We zaten in een positieve flow en hadden een echte prijsschutter...'

Vandaar dat ik nu zeg: nee, we hebben géén hoofdstuk afgesloten. Het domste zou zijn nu op onze lauweren te gaan rusten... Nee, we moeten jeugdige talent blijven integreren in die eerste ploeg. Aantonen dat de club potentie heeft om eerlang opnieuw te stijgen, zodanig dat je spelers niet zomaar weglopen bij gebrek aan ambitie en uitdaging. Als je niet investeert in jeugd loopt het sowieso mis. Daar heeft Welta de laatste jaren ook sterk in geloofd: de jeugd kansen durven te geven. En dat mis ik soms bij andere clubs.'

Overleven prioritair

Ronald Dom heeft al een idee van hoe Liga1 er volgend seizoen zal uitzien.

'Zes sterkere ploegen bovenin, in de onderste

De titelwedstrijd in Liga tussen Welta en OLSE Merksem

helft zes teams die aan elkaar gewaagd zijn. Daarin horen wij thuis. Wij zullen vooral een tekort aan kracht en gestalte hebben. Wat kunnen we daar tegenover zetten? Snelheid van uitvoering en een snedige tegenaanval, wat altijd al ons wapen is geweest. We zullen ook opnieuw moeten leren verliezen, want de laatste twee seizoenen hebben we hooguit twee keer verloren. Opnieuw met verlies leren omgaan is niet mis als opdracht. Onze doelstelling? Om te beginnen: geen kaartje retour, niet opnieuw zakken. Het wordt een enorme leerschool, maar tevens ook een leuk avontuur voor ons allen. Ik ben er van overtuigd dat Welta gewapend is om in die reeks te overleven. Als we evenwel in de toekomst willen doorgroeien zullen we als club met spelers moeten praten die momenteel te hoog gegrepen zijn. Dat is voor later. Het vertrek van Simon Van Den Bergh naar Olse Merksem zullen we collectief moeten opvangen. Dat is een serieuze aderlating. Er zijn nog twee andere posities die moeten worden ingevuld. Niet door spelers aan te trekken van buitenaf, dat is tegen onze filosofie. De enige manier is van dat met z'n allen te compenseren, de groep moet zich nog meer inzetten. Dat gaat ons doelpunten kosten, dat gaat ons punten kosten, maar we gaan ons redden...

‘Mijn persoonlijke ambitie?’ besluit Ronald Dom. ‘Ik blijf zeker bij Welta. Dit mooie project is nog niet af. Het is de derde keer dat ik promoveer, telkens met een andere club. Dat is niet mijn verdienste alleen, dat is de verdienste van een equipe. Zo heeft ook Herman Janssens, onze T2, een enorme verdienste in de promotie naar Liga1...

Als je een derde keer kunt promoveren met drie verschillende clubs, ben je toch wel ergens goed bezig. Nu is de drive zo sterk dat ik nog een

enorme groeiomgeving voel bij Welta. Zolang de spelers met mij verder willen blijf ik er honderd procent voor gaan. En dan zien we wel wat er in de toekomst op mij afkomt. Maar momenteel voel ik me kiplekker bij Welta.’

Cois Van Aelst

Nele Antonissen verlengt bij V&L

Nelo Antonissen vertrok eind vorig seizoen naar het Nederlandse V&L Geleen. ‘Ik heb toch even tijd nodig gehad om me aan te passen aan het niveau in Nederland. De snelheid van uitvoering ligt een pak hoger in Nederland en de meisjes zijn krachtiger. Maar eens de aanpassing voorbij was heb ik mijn draai echt wel gevonden. Het is ook een heel fijne ploeg. We werden 5de in de competitie, en dat was in lijn met de ambitie van de club, die de play-offs met zes ploegen wilde halen. Daarnaast bereikten we de halve finale van het bekerturnooi. Ik heb veel kansen gekregen en heb heel wat kunnen spelen. Maar ik begon niet elke keer in de basis. Het was iedere week knokken om mijn plaatsje te verdienen. Logistiek was het ook niet van de poes. Ik ging vier keer per week naar Nederland, drie trainingen en een wedstrijd. Mijn ouders moesten me iedere keer voeren, want ik heb zelf nog geen rijbewijs. In de auto werkte ik dan voor school. Maar het lukt, want ik was er voor alle vakken door met Kerstmis. Ik volg een Bachelor opleiding sport- en bewegingswetenschappen. Volgend seizoen blijf ik bij V&L. Ik had wat aanbiedingen uit België, maar ik heb nog veel te leren in Nederland. In het tussenseizoen zal ik wel werk maken van dat rijbewijs!’

Let's meet in Elewijt Center

Voor al uw:

- Seminaries
- Opleidingen
- Zakenlunches
- Diners
- Feesten
- Hotelovernachtingen

We hopen u in de toekomst te mogen verwelkomen!

Voor meer informatie kan u ons bereiken op 015 62 72 72 of info@elewijtcenter.be

www.elewijtcenter.be

Ethias Assistance

Medische bijstand en pechverhelping

€10/maand*

U vertrekt op vakantie ? Dan gaat u toch geen twee aparte bijstandsverzekeringen afsluiten, **voor uw auto en uw gezin** ?
Neem liever een Ethias Assistance. Daarmee bent u volledig verzekerd **in België én in het buitenland****.

Teken vandaag in op ethias.be, dan bent u morgen al verzekerd.

ethias
Doet wat moet